

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Α'. — Εκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 18/27. ἐλάσσον μῆρος. — Ἐν ΑΕΙΨΙΑΙ τῇ 1/13 Ἰουλίου 1881 — Τῆς ἐτησίας προσηγορευμένη εἰς χρυσόν. Φύλλα. 40. Λίρα. 32. Ραββί. 16. Ἄρ. 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ · Ὁραὶ τοποθεσίαι ἐν Ἑλλάδι. — Ἀναπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν. — Ὁ κομίστης τοῦ 1881. — Τὸ ἄγαλμα τοῦ Βιότου ἐν Μεσολογγίῳ ἐπὶ Στ. Π. Λαμπροῦ. — Ἰσχυρία ἐν Τυβρωσ. Μετάφρ. Α. Π. Ραγκαῶν (συνέχεια). — Ἰδὲν Ἀναπόκρισις Κριτῶν ἐπὶ Π. Α. Λιότου. — Ἐπιπέμπουσι ἀποστολὰς φάρος. — Πόλεμος ἀποστολῆματα τῆς ἰταλικῆς ἀρμενικῆς. — Πόλις. — Τὸ ἄγαλμα τοῦ Βιότου. Ἡ κλαύουσα φέλη μου. ἐπὶ Κλ. Παπαδόπουλου. — Ἐπιπέμπουσι εἰκόνας. Ἀποφθίνας Κιργινοῦς (συνέχεια). — Βιβλιογραφία. — Πολιτικὴ ἐπιπέμπουσι. — Νεκρολογία. — Διόφρα.

ΕΙΚΟΝΕΣ ·

Ὁ καλλιτέχνης τοῦ Ταύρου. — Ὁ ἰσοπέδικος φλεγοῦς φάρος. — Τὰ στεγὰ τοῦ Ταύρου. — Τὸ ἄγαλμα τοῦ Βιότου. — Ἡ ἐν Σίστη ὀδοδομή. — Τὸ ἐν Ῥώμῃ παρεκκλήσιον τοῦ Σίστη (Capella Sistina).

ὉΡΑΙΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

(μετὰ εἰκόνων).

Ὡς τοῖς πᾶσι γνωστόν, δπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πλείστα ὄσα γραφικώτατα θέσει, ἀμιλλώμενα κατὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν πρὸς θετι ἐξαισιον παρέχει ἡ φύσις. Δυστυχῶς θμως ἐνεκα τῶν ἀτελῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἥτις παρουσιάζει ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδι πολὺ εἰσέτι ἄλλειφει, πολλὰ μέρη τῆς πατρῴου ἡμῶν χώρας, τὰ ὠραιότερα ἴσως, μένουσιν ἐλιως ἀγνωστα. Οἱ Εὐρωπαῖοι τῆς δόσεως, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φύσις ἐδειχθη κατὰ πολὺ φειδωλότερα ὡς πρὸς τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ ὄριζοντος, ἀμα ἔχουσι τὴν ἐλαχιστην καλὴν τοποθεσίαν νὰ ἐπιδείξωσιν, οὔτε κόπων φεῖδονται οὔτε δαπάνης, ἔπως κατα-

Ο ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΥΡΟΥ.

στήσωσιν αὐτὴν προσιτὴν καὶ ἐλκύσωσι δι' ἑλων τῶν δυνατῶν μέσων, ὁδῶν, ξενοδοχείων, ἰδηγῶν, δρομολογίων κ. τ. τ. τοὺς προσερχομένους ξένους· ἡμεῖς δὲ, οἱ ἔχοντες ἐκτὸς τῆς λαμπρᾶς φύσεως καὶ οὐρανῶν, προσθέτοντα κατὰ πολὺ εἰς τὴν ὠραιότητα τῆς εἰκόνας, δυστυχῶς ἐνεκα τῆς ἄλλειφειας πάσης καὶ τῆς στοιχειωδεστέρας ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο εὐκολίας καὶ ἀναπαύσεως, ἔχομεν τὴν ἰδέαν θετι οὐδὲν παρ' ἡμῖν τὸ καλὸν καὶ ὠραῖον, καὶ μεταβαίνομεν πολλάκις εἰς μέρη ἀπάνωτα τῆς Εὐρώπης, ἔπως εὕρωμεν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον κείται πολὺ πλησιέστερον ἡμῶν.

Ἴσως ἐὰν ἀπεφάσιζον τινὲς τῶν παρ' ἡμῖν νὰ περιοδεύωσιν ἐνίοτε τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, βαθυμῶν ἢ ἀνεπιτύσσοντο καὶ αἱ ἐθνικαὶ παντὸς εἶδους· τοῦτο

δὲ ὅα ἦτο ὑπὸ διττὴν ἔποψιν λυσιτελεῖς, τὸ μὲν ἅτι ἡμεῖς πρῶτοι ἠθέλομεν γνωρίζει καὶ ἐπομένως καὶ ἀγαπᾷ καλλίτερον τὴν χώραν ἡμῶν, τὸ δὲ ἅτι ἠθέλομεν ἐλκύσει πλείστους ἄλλοις ἔξωθεν, ἐπιστήμονας, τεχνίτας καὶ περιηγητὰς, ἐπιθυμοῦντας νὰ ἴδωσι νέον τὶ καὶ κινουὺν τὴν περιέργειαν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὰ ἱαματικά ἡμῶν λουτρά· ἐν ᾧ ἔχομεν ἀποδεδειγμένως ἐξαιρέτα καὶ θειοῦχα καὶ σιδηροῦχα καὶ ἀλατούχα ὕδατα, ἔχομεν περισσότεραν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ἔξωθεν, νομιζόντες ὅτι τὰ ἡμέτερα, καὶ ὁ Ἑλληνικὰ δὲν ἔχουσι ἀρκετὴν τὴν ἱαματικὴν δύναμιν.

Μὴ δυνάμενοι νὰ συστήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῖς συμπολίταις ἡμῶν τὴν δεῖνα ἢ τὴν δεῖνα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἑλλάδος περιπέλειαν, ἵνα μὴ κατηγορηθῶμεν ὡς ἀδέξιοι καὶ ἴσως καὶ φαντασιώδεις ὁδηγοί, ἠβελήσαμεν νὰ παρουσιάσωμεν αὐτοῖς τοῦλάχιστον ἀπεικονίσεις ὠραίων τινῶν τῆς πατρίδος ἡμῶν τοποθεσιῶν, αἵτινες καὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀκόμη παρέχουσι ἰδέαν τινὰ τῆς ἄνω πρῶτον μεγάλου πρεπέλειαν τῶν.

Καὶ δὴ ἀρχόμεθα ἐν τῷ σημερινῷ τεύχει διὰ δύο μαγευτικῶν τοῦ Ταυγέτου θέσεων, ὧν ἡ μὲν παρισταῖ καταβάρακτην κατεργάμενον ἐν μέσῳ ἀποτόμων βράχων, ἡ δὲ τὰ στενά τοῦ ὄψιμου τοῦτου τῆς Πελοποννήσου ὄρους.

Τῷ ἐν Σπάρτης εἰς Καλάμας διὰ ξηρᾶς μεταβαίνοντι δύο παρουσιάζονται ὄδοι (δηλ. δύο μέσα μεταβάσεως)· ἡ μὲν ἡ περιεργωμένη τὸν Ταυγέτον διὰ τοῦ Λεονταρίου, ἡ δὲ κατ' εὐθείαν διὰ τῶν κορυφῶν τοῦ ὄρους, συντομωτέρα μὲν κατὰ τὸ τρίτον, ἀλλ' εἰς ἄκρον ἐπίπονος. Ἡ πρώτη τῶν δύο τούτων ὁδῶν εἶναι ἡ συνήθως ἐν χρήσει· δι' αὐτῆς μεταβαίνουσι οἱ ἔμποροι, οἱ ἔχοντες ἐν τῇ ἐμπορικῷ πύλει τῶν Καλαμῶν τὰς δυσοληψίας τῶν δι' αὐτῆς μεταβαίνουσι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα· δι' αὐτῆς καὶ ὁ πτωχὸς ὑπάλληλος τῆς κυβερνήσεως, ὁ ἐκασφονδιζόμενος ὡς ἄλλος περιπλανώμενος Ἰουδαῖος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· δι' αὐτῆς καὶ ὁ φρόνιμος περιηγητής. Ἡ δὲ δευτέρα ὁδὸς εἶναι διὰ τοὺς περιηγητὰς τοὺς ζητούντας ἐντυπώσεις καὶ περιπετείας, καὶ τοὺς δυναμένους ν' ἀνιέξωσιν εἰς τὰς σκοτεινὰς καὶ εἰς τὰς διαφόρους καουχίας ὡς πρὸς τὴν τροφήν καὶ τὸν ὕπνον.

Ἐνοεῖται ἅτι ἐν τῇ δευτέρῳ τούτῃ ὁδῷ ὑπάρχουσι καὶ κινδύνοι, οἵτινες ἐν γένει συνοδεύουσι πολλὰς τῶν ὄρειων ἐκδρομῶν· διότι ἐν μικρῶν τοῦ πεδῶς ὀλισθημα ἔνδον νὰ παρασύρῃ τὸν ἀπρόσεκτον ὁδοιπλῶν εἰς ἀπόκρημνον φάραγγα.

Δύο ὥρας μακρὰν τῆς Σπάρτης κείται τὸ μικρὸν χωρίον Τρόπα, οὗ τὸ ὄνομα ἐμφάνει τὴν θέσιν του, παρὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν στενῶν τοῦ Ταυγέτου. Τὸ χωρίον τοῦτο, οὗ αἱ λευκαὶ οἰκίαι φαίνονται μακροῦθεν διὰ μέσου πυκνοτάτης φυτείας, κείται ἐπὶ γραφικωτάτου λοφίσκου, περιρρέομένου ὑπὸ βράχων καὶ διαγῶν ὁδῶν.

Εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου ἀπόστασιν ἄρχεται ἡ μεγάλη λεγομένη Λαγγάδα, στενὴ, σκοτεινὴ ἀτραπὸς ἐν μέσῳ ἀποκρημνῶν βράχων, ἐπιπρεμαμένων ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁδοιπόρου καὶ οἴοντι ἐπαπειλοῦντων νὰ θάψωσιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἀγκυρῶν τῶν πετρῶν σωρὸν. Ὅτι εἰς τὰς μεγάλας Ἀλπεῖς κυρίως ὑπὸ τῶν περιηγητῶν θαυμάζεται, τὸ ἄγριον τῆς φύσεως· ἅτι ἐν τῇ Σαξωνικῇ λεγομένη Ἑλβετία ἐλκύει τὸν ὀφθαλμὸν, ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν ὄρειων γραμμῶν — ταῦτα πάντα εὐρίσκονται συγκεντρωμένα ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τῆς Πελοποννήσου, μὲ τὴν διαφορὰν, ἅτι ἐν ᾧ ἐκεῖ ὁ συνήθως μολυβδόχρους καὶ κλαίων οὐρανὸς παρέχει μελαγχολικὴν εἰς τὴν ὄλην σκηνογραφίαν χροιάν, ἐνταῦθα καθαρὰ καὶ διαρκῶς μειδιῶσα ἀτμοσφαῖρα περιρρέει τὰ θαυμάσια ταῦτα τῆς φύσεως.

Υψῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου βλέπεις ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὀψομένους τὰς ὕψιγενεῖς κορυφὰς, ἐπιστεφομένας ὑπὸ τῶν πυκνῶν τοῦ ὄρους φυλλωμάτων, καὶ εἰς τὸ βάθος, ὡς ὠραῖαν τοῦ ἄστρου σκηνογραφίαν, τὴν χιονοσκεπῆ τοῦ Ταυγέτου κορυφῆν, ἥτις μακροῦθεν σοὶ πέμπει τὸν δροσερὸν αὐτῆς ἀσπασμὸν. Βαθμηδὸν ἢ στενωπὸς ἀνοίγεται, καὶ ἀφίνων ὀπισθεν σου τὰ σκοτεινὰ βάθη, ἔνθα τὰ ὕδατα τὸν θρονιάζον αὐτῶν ἐκτελοῦσι χορὸν, ὕψουσαι ὀλονὲν ἔως ὅτου φθάνας ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Προφῆτου Ἠλίου, θῶν

καταπληκτικῇ σοὶ παρουσιάζεται ἡ θέα. Ἀφ' ἐνὸς μὲν φαίνονται μακροῦθεν αἱ εὐχέλιοι τῆς Μεσσηνίας πεδιάδες, ἅς αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων ἀμυλλώμεναι πρὸς τὴν φύσιν κατέστησαν ἀληθεῖς κήπους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἱστορικὴ κοιλιάς, ἔνθα κείται ἡ ἀρχαία τῶν Ἀθηναίων ἀντίπαλος, ἡ Σπάρτη. Εἶναι ἐν τῶν ὠραιότερων θεμάτων, τὰ ὅποια ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου δύναται νὰ ἴδῃ· εἶναι τοποθεσία, ἣν ἐπισκεφθεὶς τις ἀπᾶς οὐδέποτε πλέον λησμονεῖ. Ἐκτὸς εἰς τὸ ὕψος, ἐνώπιον τοσαύτης μεγαλοπρεπέλειαν, καὶ κόπους λησμονῆ καὶ καουχίας ὁ ὁδοιπλῶν, καὶ συγκεντρῶν θῆρας τοῦ τὰς αἰσθήσεως εἰς τὴν αἰσθησὶν τῆς δράσεως μόνον, ἐνοεῖται ἅτι καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἔχει φυσικὰς καλλοσύνας, αἵτινες, ἂν καὶ ἀγνωστοὶ ἀκόμη, οὐχ ἦτο θαυμάσια εἶναι.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Τῆ 13/18 'Ιουνίου 1881.

Ἐπιθυμοῦμετε νὰ μαυθῆτε ἅτι ἐξ Ἀθηναίων καινότερον, ἀλλ' ἐκ τῆν λέξιν ταύτην δὲν διδοτε ἦν σημασίαν ἐδίδοτε συνήθως· ὁ θεσμὸς τῶν ἀρχαίων ἀθηναϊκῶν κούρεων καὶ ὁ φοιτητῆς τῶν σημερινῶν καφεναίων. Νέα ἐνοεῖτε σείε πάντα πλὴν τῶν λεγομένων πολιτικῶν, ἐν ᾧ καὶ ὁ σύγχρονος Ἀθηναῖος καὶ ὁ πρὸ Χριστοῦ, λέγει τὸν τε πανδράγιον τετυγοφόρον καὶ τὸν πατριώτην τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀριστίωνος, ἀκούοντες τὸ "τὶ καινότερον" ὑπάτηντων διὰ πολιτικῶν θεωριῶν, δι' ἐπιγράμματός τινος κατὰ τοῦ Ἰππίου, τοῦ Σόλῳ ἢ οὐδὲν ἴσους τῶν σημερινῶν ἀνὰ ἐξαμηνίαν ὕπουργῶν. Ἄλλα τὰ πολιτικὰ μου νέα ὅα ἐφθάνον ἔωλα μέχρι Λειψίας καὶ ἔως ἐπιστρέψωσι πάλιν ἐδῶ διὰ τοῦ φύλλου σας ὅα ἦσαν τὸσση γρη῏α ὥστε ἀμφιβάλλω ἂν ὅα ὑπῆρχε Κολχίς γύρῃσα ὑποσχομένη νὰ ἐπαναδόσῃ αὐτοῖς τὴν νεότητα.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ βράνωμεν τοὺς πολιτικοὺς ὡς ποτε ὁ Πλάτων τοὺς ποιητὰς, δι' ἀνθέων καὶ νάποκλείσωμεν αὐτοὺς τοῦ περὶ βόλου. Ἀλλὰ σήμερον ἀναγκασόμεθα νάποκλείσωμεν καὶ τοὺς ποιητὰς. Τὸν δημοφιλεῖ Ἀχιλλεῖα Παράσχον βραίνομεν ἐπ' ἰσῆς δι' ἂν θέων ἀντὶ τῶν περὶ Κολχίδων, ἅτινα ἐμοίρασε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐν ἄλλως δικαίᾳ πατριωτικῇ λύπῃ ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας, Θράκης καὶ Κρήτης. Ἀλλ' ἐληγησάμεθα ἅτι τὴν παραμονὴν τῶν ἡμερῶν καὶ ἅς ἐπωδῆσθε μυριάθι θεοπροσποθόντων ἀδελφῶν ἀναμένουσι μετὰ βραῖων ν' ἀσπασθῶσι τὸν σαρῶν τῆς ἔθνικης σημαίας δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὴν λύπῃν τοῦ ποιητοῦ, κορυφωθεῖσαν εἰς ἀγανάκτησιν, νὰ ἐκσπάσῃ ἀμείβην κατὰραν καὶ ὀριμένον ἐνὸς ἀνδρὸς καὶ νὰ καταβιβάσῃ ἕνα ὄν κληρὸν τόπον τῆς πατρίδος του διὰ τῆς μνημονεύσεως τῶν προδοτῶν, ὡς ἐγέννησεν. Ὁ ποιητῆς πρέπει νὰ εἶνε ὑψηλός καὶ ὁ τῆ ὀργῆ του, εὐγενὴς καὶ ἐν τῷ κόμῳ του. Πόσον εὐαριστοτέρῳ ὅα ἦτο διὰ τὸν ποιητὴν ἂν ἀντὶ νὰ σκορπίσῃ ἐπιβανάτια κόλλη καὶ κατάρως ἀσυμπαθεῖς, ἔρριπτεν εἰς τὴν προσερχομένην θεοσλίαν ἀνθὴ ἐπιβιβάματα, ὀλιγοστὰ ὡς ἐμπρέπει εἰς νόμφην ἀπὸ φανισμένην τῆς ἀδελφῆς. Ἡ ὀδὸν τοῦ μουσικοῦ, οὗτον ἔα κρυδὸν γελῶντος, ὅα ἔθιγε τότε τὴν καρδίαν καὶ τὸ μανδύλιον θεῖν ὅα εἶχομεν ἔτοιμον ἵνα χαιρετίσωμεν τὴν φίλην παρθένον ἰὰ ἐπὶ ὀριμεν αὐτομάτως εἰς τὰ ὄμματα, ἵν' ἀπομάξωμεν τὸ καταλείδωμεν δάκρυ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μακρὰν καὶ οἱ ποιητὰὶ σήμερον ἀφ' ὧ χάριν τῆς πολιτικῆς χάουσι τὸ μειδιᾶμά τῶν.

Θὰ ἐκακίζομεν ἴσως ὀλιγώτερον τοὺς ποιητὰς, ἂν μιμούμενοι τὸν Ἀμερικανὸν BRWT HART καὶ τὴν πραγματικὴν σχολὴν τῆς ἀμερικανικῆς ποιήσεως ἐφαλλον τὰ παρασκευαζόμενα μέγαρα θεμῶσια ἔργα, ὅσα ὡς ἐκ συνήματος πολλὰ διὰ μίᾳς σχεδιάζοντες ἢ ἔρχονται ὁσονούτω, μέλλοντα ναυξήσουσι τὴν συγχρονίαν ἢ παραγωγικὰς τῆς χώρας δυνάμεις. Ἡ ἔθρανας τῆς Κωπαίδος, ἡ διάτρηση τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορινθίου, ἡ σῶστασις μεγάλης γαλιπὸν εἰταιρείας πρὸς ἐξόρυσιν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου, ἡ αἰτήσις πρὸς γωρησέως σιδηροδρομικῶν τινῶν γραμμῶν ἐλκύουσιν ἐκάστη ὁ ἴδιον ἐνδιαφερόντος εἰς ἑαυτὴν τὴν προσοχὴν. Δὲν εἶναι τὰ π

αὐτὰ ἔργα μίᾳς ἡμέρας οὔτε ἐνὸς ἔτους. Ἐχρειάσθη νὰ παρέλθωσι πολλοὶ χρόνοι, νὰ σωρευθῶσι κεφάλαια πολλὰ ἐν τῷ τόπῳ, ναυξήθη πως ἐξωτερικῶς ἡ δημοσία πίστις τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐπιχειρηθῶσιν ἐν τελευταίῳ τῷ κατ' ἡμῶς αἰῶνι ἔργα, ὧν τινα ἐτέμψαν τὴν ἀρχαίαν τεχνουργίαν ἢ δεικνύουσι τὸ μεγαλεπήβολον τῶν ἀρχαίων πνεῦμα.

Δύο τῶν προειρηθένων ἐπιχειρήσεων δὲν εἶνε ἐπινοήματα τῶν νεωτέρων, ἀλλὰ κατήρξαντο αὐτῶν ἦδη οἱ ἀρχαῖοι· ἐνωθ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης Κωπαίδος καὶ τὴν τομὴν τοῦ κορινθικοῦ ἰσθμοῦ. Εἰς τοὺς ἀρχαίους κατοίκους τῆς πεδιάδος τῆς Λεβαδείας παρέειχεν ἡ λίμνη, ἥτις φέρεται τὸ ὄνομα ἐκ τῆς παρακειμένης ἀρχαίας πόλεως τῶν Κωπαῶν, ὅσα λίμνη δύναται φέρειν, καλῶς αἰσιολόγους, σχοινία ἐκ τῶν παρὰ τὴν Ἄλιαντον μέλισσα σχοινίων καὶ τὰς ἐγγέλεις ἐκείνας τὰς καὶ μεγεθῆς μεγίστας καὶ ἐσθίειν ἠδίστασ ἅς οὐ μόνον ὁ ἐγχώριος εὐχάριστος ἐγεύετο καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔστειλεν, ἀλλὰ καὶ ἐθεώρει ἀξίας αὐτῶν τῶν θεῶν, εἰς ὅς προσεφέροντο ἐξαιρετικὰ τινες ὑποσόμενοι διὰ στεφάνων. Ἐνοεῖται ἅτι τὰς ἐτίμων δούτιως οἱ Βοιωτοὶ ἱερεῖς τῶν θεῶν τῶν ἀξιουμένων τοιούτων δωρεῶν. Ἄλλ' οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχον περιορισθῆ εἰς ταῦτα τὰ δῶρα τῆς λίμνης καὶ τὴν κρήνην καὶ τὸν πατρὸν πυρὸν ὃν παρεῖχον ὅσα τῶν μερῶν τῆς λίμνης ἐκαλλεργούτο ἀπαλασσόμενα τῶν ὀδάτων κατὰ τινὰς μῆνας τοῦ ἔτους. Ἦδη ἐν μυθικοῖς χρόνοις γίνεται λόγος περὶ τῶν ζημιῶν ἅς ἐπροξένησεν ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐμφράξας τὸ χάσμα ἥτις τὴν καταβύθραν ἥτις διὰ τοῦ ὄρους ἀπῆγε τὰ ὕδατα τῆς λίμνης. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται ἅτι ἐν τῶν χρόνοις τῆς μυθολογίας ἀμῆς τοῦ κράτους τῶν Μινυῶν διετηρεῖτο ἐν τάξει ὁ ἔκρος τῶν ὀδάτων. Καὶ πράγματι ἡ μελέτη τῶν φυσικῶν καταβύθρων δι' ὧν ἐκρέουσι τὰ ὕδατα δεικνύει ἅτι συνήρησέ πως καὶ ἡ τέχνη εἰς τελείωσιν καὶ διατήρησιν τῶν ὑπονόμων ἐκείνων, αἵτινες προῆλλον ἐκ σχισμῶν ἐν τοῖς τιτανώδεσι στρώμασι τῶν ὀρέων τῶν περιβαλλόντων τὴν λίμνην. Εἶνε δ' αἱ καταβύθραι αὐταί, δι' ὧν διεικδύσαντα τὰ ὕδατα εὐρον τέλος διέεθον καὶ ἠνέφραν ὀπότερον ὄρομον πρὸς τὴν ἀντίθετον τῶν ὀρέων πλευρᾷ, εἰκοσι καὶ τρεῖς, ὧν τέσσαρες μόνον, ἡ τοῦ Κεφαλαρίου, ἡ τῆς Βόνιας καὶ αἱ δύο τῆς Καρδίτσας ἔχουσι σημασίαν· αἱ πλείεσαι ἄλλαι εἶνε ἀνάξια λόγου ὡς ἔχουσι τὸ στόμιον ὕψηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης, ὅα ὑπάρχει κατὰ τὸ πλείστον μέρος τοῦ ἔτους. Οἱ ἀρχαῖοι λοιπὸν οὐ μόνον ἐγνωρίζον τὰ θέρεθρα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἐχρησιμοποίησαν αὐτὰ κατὰ τὸ ἐνόν· πλὴν δὲν δυνάμεθα περὶ αὐτῶν νὰ εἴπωμεν ἅτι καὶ κατάρωσαν ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης πλήρη. Τοῦθ' ἔπερ ἐπετεύχθη ὅπ' αὐτῶν, καὶ ὅα κατωρῶτο ἔτι μᾶλλον ἂν ἐπερασοῦντο αἱ ὅπ' αὐτῶν ἐπιχειρηθεῖσαι ἔργασια, ἦτο ἡ ἄμυνα τῶν ἐκτάκτων καὶ τακτικῶν πλημμυρῶν, δι' ἧς ἐκερδαίετο ἔδαφος ἐκτάσεως 110,000 στρεμμάτων, καὶ ἴσως ποτὲ ἢ χρησιμοποίησις μεγάλου μέρους τοῦ πυθμένου τῆς λίμνης. Ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐκεῖνο μέχρι τινὸς δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιτοχὸν ἀποδεικνύει ἡ ἑλλειψὶς εἰδήσεων περὶ πλημμυρῶν σπουδαίων τῆς Κωπαίδος ἐκ τῶν ἱστορικῶν χρόνων, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς μυθικοὺς καὶ προϊστορικοὺς ἀναφέρεται ὁ ἔξ ἐπικλύσεως ἐν ὄρα χειμῶνος ἀφανισμὸς τεσσαρῶν πολιτισμῶν, τῆς Ἐλευσίνας, τῶν Ἀθηναίων, τῆς Ἀργῆς καὶ τῆς Μιδείας. Τὴν ἀλήθειαν τῶν εἰδήσεων τούτων ὑπόδειξιν αἱ πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης ἔργασια, αἵτινες πολλαχῶς θὰ ἔχωσι διάφορον ἀρχαιολογικόν.

Μεγίστη ὕψηρθε περὶ τὴν Κωπαίδα ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἀποφασίσας τὴν συστηρικτὴν καὶ πλήρη ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης ἀνεθῆκεν αὐτὴν εἰς Κράττη τὸν Χαλκιδέα. Πρῶτον ἔργον τοῦ τολμηροῦ τούτου μηχανικοῦ ὑπῆρξεν ἡ κάθαρσις τῶν ἀρχαίων καταβύθρων καὶ ἡ σκαφῆ θαλασσῶν διωρῶν δι' ὧν διωχευθῆσαν τὰ λιμνάζοντα ὕδατα. Ἄλλ' εἶχε πολλῶν μεζονα σχεδία, ὅλων διὰ μακροῦ ἄγετοῦ κατὰ τὴν βορειανατολικὴν τῆς λίμνης γωνίαν νάπαγγε τὰ ὕδατα εἰς τὴν ἐδοικὴν θάλασσαν. Σάβονται δὲ καὶ λειψανα τῆς προετοιμασίας πρὸς τὸ τοιοῦτο μέγα ἔργον ἔπερ ἀπεκάλυψαν αἱ ἐριδες τῶν βοιωτικῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας.

Ἀνάλογον τοῦ μεγάλου ἔργου ἔπερ Ἀλεξάνδρου ὁ Μέγας διανοήθη καὶ ἤρξατο ἐν Βοιωτίᾳ, ἐξήρασε νὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὸν κορινθιακὸν ἰσθμὸν ὁ Νέρον. Καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ἰσχυρῶν πρὸ αὐτοῦ λέγεται ἅτι διανοήθησαν τὴν διόρυξιν, περὶ τοῦ Περιάνδρου, Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, Ἰουλίου Καίσαρος, Καλιγούλα, Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ἄλλ' ἐκείνος πρῶτος ἔβαλε χεῖρα εἰς τὸ ἔργον, ἔπερ διεκῆκε μετὰ βραχῦ τὸ μὲν ἔξωτα τῆς ἐκφρασθείσης, ὡς φαίνεται, γνώμης ἅτι ἡ ἐπιφάνεια τῶν δύο ἐκατέρωθεν θαλασσῶν δὲν εἶχε τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ ἐπέκειτο. ἐντεῦθεν κίνδυνος ἐπικλύσεως τῆς Κορινθίας, κυριώτερον δὲ διὰτι σοβαρώτερα χρέη ἐν Ῥώμῃ ἠνάγκαζον αὐτὸν νὰ παρατήσῃ σχεδίων ἐν τῷ κόμῳ δυναστικῆς μεγαλοθυλίας ἐπιχειρηθέν. Ἄλλως εἰς τοὺς δύο λόγους αἵτινες τότε ἐφαίνοντο προκαλοῦντες τὴν διόρυξιν ἐπήρουν οἱ ἀρχαῖοι δι' ἄλλων μέσων. Ὁ μὲν διάπλους τῶν μικρῶν ἐμπορικῶν πλοίων διὰ τοῦ μέλλοντος πορθήμοῦ κατωρῶτο ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀξιόλογα διὰ τοῦ λεγομένου Διόλου, μεταφερομένων τῶν πλοίων ἐφ' ἄμαξων εἰς τὴν ἀντίπεραν θάλασσαν διὰ τοῦ στενωτάτου μέρους τοῦ ἰσθμοῦ. Περὶ δὲ τῆς ἀπὸ τῶν βορείων ἐπιδρομῶν ἀσφαλείας εἶχον ἔκπλαϊ φροντίαι οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου δι' ἀνιδρύσεως τεχνῶν καταλλήλων ἅτινα ἐπανειλημμένως μνημονεύονται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ.

Καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἀφῆκαν ἀτέλεστα τὰ δύο μεγάλα ἐκεῖνα ἔργα εἴτε διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν τεχνικῶν αὐτῶν μέσων εἴτε διὰτι δὲν παρίστατο ἐπιείγουσα ἡ ἀνάγκη. Ἄλλ' ὁ νεώτερος κόσμος ἔχει ἄλλας χρεῖας, ἄλλα δὲ μέσα διαθέτει ἢ νεωτέρη ἐπιστήμη. Ὅστω δὲ ἅτι δὲν κατάρωσαν ὁ Ἀλεξάνδρος καὶ ὁ Νέρον ἐπιτοχῆσανται σήμερον διὰ τῶν ἠνωμένων κεφαλαίων τῶν πολλῶν. Καλλίας.

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ ΤΟΥ 1881.

Ἐ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὁρατὸς ἡμῖν κομήτης, ὁ τῆ προλήφει νέαν πάλιν δοῦς τροφήν καὶ τὸ τέλος τοῦ κόσμου προαγγέλλων, εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Γουὺδ ἐν Κορδόβῃ τῆς Ἀμερικῆς ἀνακαλυφθείς. Ἐπειδὴ δὲ κατ' ὅν χρόνον ἀνεκαλύφθη ὑπῆρχεν ἦδη ἐν ἰκανῇ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀποστάσει, ἐφάνη κατ' ὄλην αὐτοῦ τὴν ἀνάπτυξιν. Ἐπιμελῶς ἔκτοτε παρατηρήθη καὶ ἐπισταμένως ἐξήτάσθη. Ἐχει μεγάλην πρὸς τὸν κομήτην τοῦ ἔτους 1807 ὁμοιότητα οὐ μόνον ὡς πρὸς τὴν διὰ τοῦ περιηλίου διάβασιν του ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν κλίσιν καὶ τὴν πορείαν του. Ὁ κομήτης οὗτος διευθύνεται ἀπὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Καμηλοπαράδωσις πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Δράκοντος καὶ ἐντεῦθεν πρὸς τὸν τῆς μικρᾶς Ἀρκτου. Ἐπειδὴ δὲ ταχέως πολὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ ἀπὸ τῆς γῆς θέλει ταχέως ἀπολέσει καὶ τὴν λάμψιν του καὶ περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου θὰ φέγγῃ ἐξάκις ὀλιγώτερον παρ' ὅτι ἐφῆγγε κατὰ τὰ τέλη Ἰουνίου. Ἐλέθη ἅτι ὁ κομήτης οὗτος ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν λάμψιν πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 παρατηρηθέντων κομητῶν. Τοῦτο ἰσχύει μόνον ὡς πρὸς τὸν πυρῆνα αὐτοῦ οὐχὶ θμως καὶ ὡς πρὸς τὴν κόμην, ἥτις ἔχει μῆκος 30 μόνον μοιρῶν, ἐν ᾧ ὁ κομήτης τοῦ 1874 εἶχε κόμην μῆκους 50 ὄλων μοιρῶν.

Ἐὰν ὁ σήμερον ὁρατὸς κομήτης ἦναι ὁ αὐτὸς πρὸς τοὺς πρότερον φανέντας, τοῦτο δὲν δύναται τις ἀκόμη νὰ προσδιορίσῃ, διότι ἀπατοῦνται πρὸς τοῦτο καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις. Οἱ ἀστρονόμοι εὐρίσκονται εἰς μεγάλην κίνησιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν ἔσται βεβαίως περιεργὸν καὶ σπουδαῖον διὰ τὴν ἐπιστήμην.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ ΕΝ ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΩ.

(μετὰ εἰκόνος, ἔρα σελ. 73.)

Ἡ ἱστορία τῶν λαῶν δὲν διδάσκειται ἀπὸ μόνων τῶν ἐθελίων καὶ ἐν μόνους τοῖς σχολικοῖς ἐδράνοις. Τὰ διδάγματα δ' αὐτῆς, ἵνα ζῶσιν ἀληθῶς καὶ εἰσδύωσι μύθια εἰς τὰ σπλάγγνα τῶν ἐθνῶν, πρέπει νὰ βηλάζονται ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης νεότητος ὡς ἀπὸ

μυρίων κρουσάν. 'Ο βίος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, αἱ ἀθλοὶ αὐτῶν καὶ αἱ πρὸς τὰ ἔθνη εὐεργεσίαι πρέπει νὰ γίνωνται, εἰ δυνατόν, προσιτὰ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ παιδὸς ὡς εἰκόν καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ πρεσβύτου ὡς ἀνάμνησις ἀπωτέτης. Ἡ ἱστορία, ἢνα ζῆ διατηροῦσα μὲν τὴν γνῶσιν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν πρὸς τάχα εὐγνωμοσύνην, ἀδρόνη δὲ διὰ τοῦ μεγαλοποιῶ αὐτῆς παραδειγματός· καὶ παροτρύνη εἰς ἀρετὴν τοὺς ἐπιγενεστέρους, πρέπει νὰ γίνηται οὕτως εἰπεῖν ὁρατὴ καὶ ἀκουστὴ. Εἰς τοῦτο δὲ πλὴν τῆς ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἀπὸ τοῦ βιβλίου διδασκαλίας δύνανται τὰ μάλιστα νὰ συντείνωσι αἱ καλαὶ τέχναι. Δι' αὐτῶν παρέχεται εἰς τὰς σκιάς τοῦ παρελθόντος αἶμα καὶ σὰρξ, δι' αὐτῶν οἱ ἄνδρες τῆς ἱστορίας οἰοῦν ἀναζῶσι καὶ αἱ σκηναὶ τῶν ἀποικομηθέντων χρόνων δύνανται νὰ θερμάνωσι ἡμᾶς καὶ ζωογονήσωσι. Ἡ ποίησις πρέπει μεγαλοποῦσα νὰ χρωματίζῃ τὸ παρελθὸν διὰ τοῦ γοητευτικοῦ αὐτῆς χρωματισμοῦ· ἡ ζωγραφικὴ καὶ ἡ γλυπτικὴ νὰ παρέχωσιν ἡμῖν ζωηρὰ, εὐκίνητα, ἐπαγωγὰ ἀντίγραφα τῆς ἱστορικῆς ζωῆς.

Εὐτυχεῖς αἱ πόλεις ἐν αἷς ὑπομνησκονται αἱ ἀρεταὶ τῶν προγόνων ἐν μὲν τοῖς θεάτροις διὰ μεγαλοπρεπῶν δραμάτων, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις δι' εὐλόγητων ἀνδριάντων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἐν δὲ τοῖς μουσείοις διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθίων, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκογενειακῶν σκευῶν διὰ τῆς γλαφυρᾶς παραστάσεως τοῦ παρελθόντος. Παραστήσατε τότε τὸν παῖδα ἢ τὸν ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ ἐνώπιόν τινος ἐκείνων τῶν ἀνδριάντων, πρὸ μᾶς τῶν εἰκόνων ἐκείνων καὶ ὀνομάσατε ἀπλῶς αὐτῶν τὸν ἄνδρα ἢ τὴν μάχην. Ἡ ἐπιληψία ἐκείνη ἢ αἰμοιάζῃ πρὸς τὴν σάλπιγγα τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου ζωγράφου, ὅστις ἐνεθουσίασε τὰ παριστάμενα πλήρη ἐπιδεικνύων αὐτοῖς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γραφείσαν εἰκόνα μάχης, ἀφ' οὗ πρῶτον διέταξε νὰ σαλπίσσῃ τὸ ἐμβατήριον.

Οἱ ἀνδριάντες δὲν εἶνε μόνον κόσμημα τῶν πόλεων καὶ ζῶσα τῆς ἱστορίας διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πολιτῶν. Οὐδεὶς δ' ἐξευτελλέσεται τιμῶν τὸν εὐεργέτην, οὐδ' εἶνε δεῖγμα ταπεινῆς ψυχῆς ἢ πρὸς τοὺς ἀληθῶς μεγάλους τιμῆ. Οἱ δ' ἐκ τοιούτων λόγων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀνεγείρονται ἀνδριάντες καθίστανται οἰονεὶ ὁρόσημά τινα πνευματικῶς ἐκδηλοῦντα τὴν εὐγενῆ ἐπὶ τὰ μεγάλα ἔργα τῶν ἔθνων σταδιοδρομίαν.

Τοιοῦτος εἶνε ὁ ἀνδριάν, ὃν ἐγείρει ἡ ἑλληνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν Βόρωνα πενήτηντα ἔτη καὶ ὑπερέκεινα μετὰ τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ θάνατον.

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα ν' ἀναγράψωμεν τὸν βίον τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ οὐδὲ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ μεγάλου φιλέλληρος. Ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα ἀγνωσμένην ἀκόμη καὶ περιφρονουμένην, ὅτε δ' αἱ ὑβέλλαι τῆς θερμῆς αὐτοῦ καρδίας ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἐπιζητήσῃ ἐν τῇ περιουσίᾳ Ἰουμυδίου, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔφερον αὐτὸν τὰ θῆματά του τῷ 1809. Καὶ ἀνύψου μὲν αὐτὸν τὸ μέγα παρελθὸν τῆς χώρας καὶ ἔθελον αὐτὸν τάλανατα μνημεῖα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ μᾶλλον εἴκων αὐτὸν ἢ καλλονῆ τῶν τοπειῶν καὶ προκάλει τὸ διάφορον αὐτοῦ ἢ κατάστασις τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Βλέπων τὰς Ἀθήνας ἀνεφώνει: "Ὁ οὐρανὸς σου εἶνε πάντοτε ἐπ' ἴσης κωανούς, οἱ θράγγι σου ἐπ' ἴσης ἀπότοιμοι, τὰ ἄλλα σου ἐπ' ἴσης δροσερὰ, καὶ οἱ ἀγροὶ σου ἀναθάλλουσι, καὶ ἐνωριμάζει ἡ ἐλαία ὡς καὶ οὐδὲ χρόνους σοὶ προσεμεῖδία ἡ Ἀθηνᾶ. Ὁ Ὑμηττὸς σοὶ ἀπαιτεῖ ἀκόμη τὸν γλυκὺν του φέρον, τὸν τοῦ μέλιτος, ἢ δὲ μέλισσα φαῖδρά καὶ ἐλευθέρα, φερομένη ἐπὶ τῶν πτερογῶν τῶν ἀνέμων τοῦ θροῦ σου, ἐνιδρύει ἀκόμη τὴν εὐώδη αὐτῆς κυψέλην. Ὡς ἄλλοτε, ὁ Ἀπόλλων χρυσόνοι διὰ τῶν πυρῶν του τὰ μακρὰ σου θέρη καὶ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ λευκανθίζουσι τὰ μάρμαρα τοῦ Πεντελικῆ. Ἡ τέχνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ δόξα παρῆλλον, ἀλλ' ἡ φῶσις εἶνα ἀκόμη ὄρατα."

"Ὅτι δὲ δὲν ἦτο ἀναίσθητος οὐτε πρὸς τῆς ἔμπνοῦ ἑλληνικῆς καλλονῆς τὰ θέλητρα ἀποδεικνύει τὸ ἐρωτικὸν αὐτοῦ αἶσθημα πρὸς τὴν Μαριάνναν Μακρῆ, ἣτις ὡς κόρη τῶν Ἀθηνῶν ἀπηθανάτισθ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐν τῷ γνωστῷ ποιήματι The maid of Athens, οὗ ἐκαστὴ στροφή τελευτᾷ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιθὸν: "Ζωὴ μου σὰς ἀγαπῶ." Ἀλλ' ἐξαγομῆμεν τῆς περιουσίας ἐκείνης

δὲν ἦδύνατο νὰ εἶνε διὰ τὴν εὐαίσθητον τοῦ ποιητοῦ ψυχὴν ἀλλὰ παρὰ τὴν πεποθηθῆν ἦτις ἐνεχαράχθη ἐν τῷ ἀληθμονήτῳ αὐτοῦ στίχῳ

It is Greece, but living Greece no more
ἦτοι: "Εἶν' ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ Ἑλλάς δὲν εἶνε πλέον ζῶσα." Πλὴν ἀλλ' ὅτε μετὰ δεκαπέντε ἔτη ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἦτο τὸ ἔξῃς νεκρὰ. Δὲν ἦτο πλέον ἡ ἀειθέατος χώρα, ἢν ἐπισκίπτοντο χάριν τῶν ἀρχαίων αὐτῆς μνημείων οἱ φιλοθεάμονες περιηγηταὶ καὶ οἱ περιεργοὶ φιλάρχαιοι. Εἶχον παρέλθει τρία ἔτη καὶ ὑπερέκεινα ἀφ' οὗτο περιεβλημένη κρῶνος καὶ κραδαίνουσα ἡ δόρυ εἶχεν ὁμοιότητα πρὸς τὴν πᾶνονλον Ἀθηνᾶν. Εἶχον ἦν τελεσθῆ μεγάλα ἀνδραγαθία, εἶχον γείνει θυσίαι αἱματηραὶ, εἶχον συγκινήσει τὴν Εὐρώπῃν θάνατοι ἔνδοξοι. Εἶνε μὲν ἀληθῶς οἱ ὁμηρικαὶ ἥρωες τῶν ὄπλοχαρῶν ἐκείνων χρόνων πολλάκις ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος τὴν λεοντὴν πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους, ἡρώους εἰς τὴν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ συναγωνιστὰς ἀλωπεκῆν· ἀλλ' ὅμως ἐν ἐκείνῳ τῷ λαβυρίνθῳ τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν ἐρίδων, τῆς πάλης καὶ τῶν στάσεων, ἐκυφορεῖτο ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος.

"Ὅποια διαφορά μετὰ τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπισκέψεως τοῦ Βόρωνος εἰς Μεσολόγγιον τῷ 1809 καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς τῷ 1824! Παισόμενος ὁ φίλος αὐτοῦ ποιητῆς θαμὰς Μοῦρ ἐν τοῖς βιογραφικοῖς περὶ Βόρωνος ἀπομνημονεύμασι λόγον περὶ τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπισκέψεως λέγει: "Ἐνταῦθα εἶπε: "ἀδύνατον νὰ μὴ σταματήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἀναμνησθῶμεν ἐν αὐτῇ τῇσι τῆς ἐπισκέψεως ἢ ὁ Βόρωνα ἐποικήσατο εἰς τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῆς μετὰ δεκαπέντε ἔτη, ὅτε, εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ βίου ἐν βίῃ τῇ δόξῃ τῆς φήμης αὐτοῦ, ἤλθε νὰ ἀπολύσῃ, ἀγωνιστικῶς ὑπὲρ τῆς χώρας, ἢν νῦν διέτρεχεν ὡς νεανίας καὶ ὡς ξένος. Ἡ ἡδαιμων ἠδύνατο νὰ προσιπῇ αὐτῷ τότε τὰ γεγονότα ἄτινα ἐμῆλλε νὰ πληρώσωσι τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, ἀν ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῷ ἐνός μὲν τοὺς ἀναμένοντας αὐτὸν θριάμβους, τῆς ὀδύνης ἢν ἡ μεγαλυφύα αὐτοῦ ἀποκτώσα ἡμέραν τινὰ ἐπὶ τῷ καρδίᾳ ἐμῆλλε νὰ ὑψώσῃ αὐτὰς ἢ καταθάλλῃ, νὰ φωτίσῃ αὐτὰ ἢ κατασκιάσῃ, ἀφ' ἐτέρου δὲ πάντας τοὺς πόνους τοὺς συνιδεῖν ἢ μόνους μετὰ τοῦτο τοῦ δάου, τὴν ἐξάντλησιν, τὴν κόπωσην τῆς ψυχῆς, τοὺς ἀγῶνας τῆς φαντασίας, τὴν φαγεδαίαν ἐκείνην τῆς διηγετικῆς ἐσωτερικῆς φλογός, ἣτις ἐν τῷ θαμβῶνι τοῦ ἀλλοῦ καταλαμβάνεται τὸν ἔχοντα αὐτὴν, τὸν φθίνον ἢν τοιαύτη ἀνύψωσις ἐξεγείρει ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν ἐκδίκησιν δι' ἣς τιμωροῦνται ἐκείνοι, ὅστις ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ βλεψῶσιν ὑψηλὰ, ἀν ἐγνώσῃ: "πάντα ταῦτα, ἢβλε προσδεχθῆ τὴν δόξαν ἐπὶ ὅροις τοιαύταις. Δὲν ἤθελε μᾶλλον κρίνει ὅτι ἡ πληρωμὴ ἦτο ὑπερμετρος; ὅτι ἀγῶν τοιοῦτος κατὰ κόσμου ἀγνώμωνος ἐφ' ὅσον ἐξῆ, ἢ ἐύρισκε μικρὰν τὴν ἀνταμοιβὴν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀθανασία τῆς παρακολούθησιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ;"

"Ἀλλ' ὅμως αὐτὸς ὁ εὐγενῆς θάνατος προσέθηκε νέαν αἰγλήν εἰς τὸν στέφανον τοῦ ποιητοῦ. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὄρατου, μετὰ τοῦ δάου, φιλέλληρος λέρου καὶ τῆς γενναίας αὐτοῦ καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας ἐν Μεσολόγγιῳ ἔδωκε κατὰ τοὺς ὀλίγους μῆνας τῆς αὐτοῦ παρουσίας του ζωῆν καὶ ἐλπιδας, χαρὰν καὶ ἐνίσχυσιν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀλλοῦντας. Ἡ δὲ ἡμέρα τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῆς ἡμέρα πένθους διὰ τοὺς Μεσολόγγιτας. Τίς οὐ εἶχεν ἀκούσει εὐθὺς ἀμέσως ὅτι ὁ λέρδος, καταληφθεὶς τῇ 28 Μαΐου κατὰ τὴν συνήθη αὐτῷ ἱππασίαν ὑπὸ βροχῆς βαρβαρίας ἀσθενήσας ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ, ἔμενε κλινῆρης; Τίς δὲν ἤρωσεν περὶ τῆς δεινυμένης αὐτοῦ ἀσθενείας καὶ εἰς τίνα δὲν εἶχον ἢ ποιῆσει ἐντόπωσιν ἰατρῶν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ φιλέλληρος Ἀγγλοῦ πρὸς τὸν ἱατρὸν αὐτοῦ μάτην ἐπιμένοντα νὰ τὸν φέρῃ τομῆσιν; "Δὲν δέχμαι, εἶπε, νὰ γῶσω οὐδὲ σταγὸνα τοῦ αἵματός μου ἐπὶ τῆς κλίνης: πρόθυμος εἶμαι νὰ γῶσω αὐτὸ βίον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης."

"Ἦτο δευτέρα ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἡ Ὀλυμπία ἐκείνη ἑδῶθεν Ἀπριλίου, καὶ ἦν ἀπέθανεν ὁ Μολόρδος, καὶ τὸ Μεσολόγγιον αὐτὸ δὲν ἐπάσχασεν οὐδ' ἐχάρουσαν οὐδ' ἐχάρη τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ἐπ'

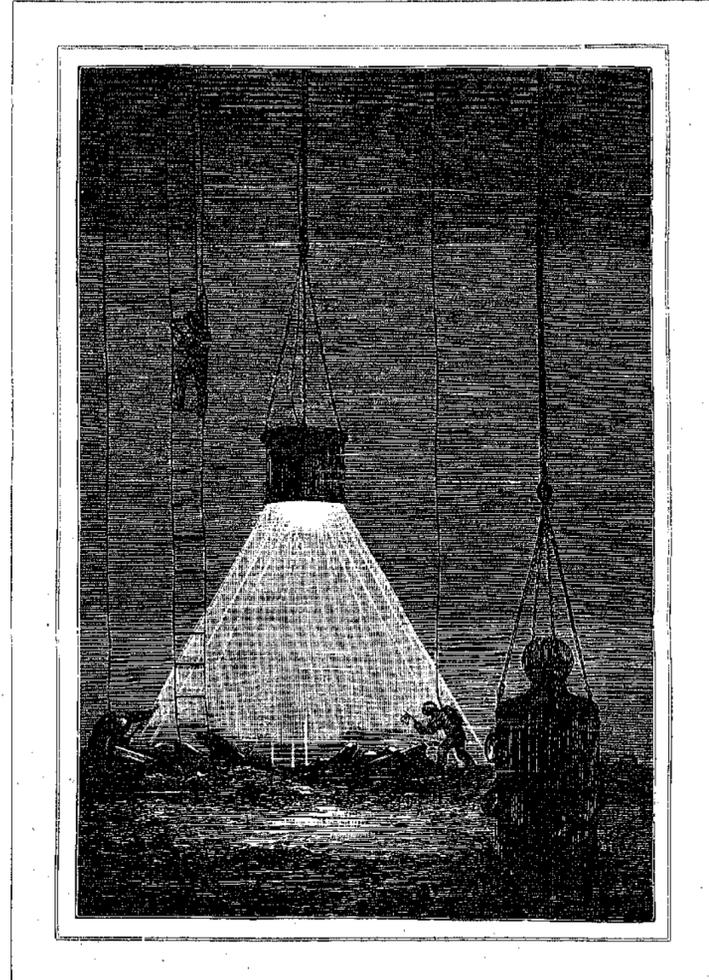
στος δὲ τῶν τριάντων ἐπτά κανονισμοῖσιν, ὅτινες ἐδῆλον τὰ ἰσάρισμα ἔτη τῆς θραχίας ζωῆς τοῦ ἀποπτάντος, προκάλει νέον νυγμὸν εἰς τὴν καρδίαν τῶν Μεσολόγγιτων. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ταριχευθέντος ἐγένετο λαμπρὰ τῇ δεκάτῃ Ἀπριλίου, βασταζομένου τοῦ λειψάνου ὑπὸ Ἑλλήνων στρατηγῶν καὶ τῶν οἰκείων τοῦ ποιητοῦ. Ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐψάλλε μετὰ συγκινήσεως ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία καὶ ἀπενεμήθησαν τῷ νεκρῷ αἰνεωμισμέναι τιμαὶ, ἐκφωνηθέντος λόγου ἐπικηδείου ὑπὸ τοῦ Σπυριδωνος Τρικούπη. Καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ συνοδῶ τῇ θελήσει τοῦ ποιητοῦ ἐστάλη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἢνα ταφῆ ἐν τῷ προγονικῷ κοιμητηρίῳ, ἢ δὲ πόλις τοῦ Μεσολόγγιου ἐκράτησεν αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα, κατατεθέντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος.

Τὸν Βόρωνα δὲν ἐκλαυσε μόνον ἡ πόλις ἢν ἐξελέξατο ὡς κέντρον τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ ἐν ἣ ἐπέπρωτο προύρωσις νὰποθῆν, ἀλλ' ἐθρήνησεν αὐτὸν ἅπαντα ἡ σύγχρονος Ἑλλάς εὐγνωμονοῦσα, ἐν δὲ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ ἀγῶνος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνεγράφη μετ' ἰδιαζούσης εὐγνωμοσύνης. Ὅτε δὲ τὸ ἔθνος ἤρξατο κατ' ὀλίγον ἐπιθεωροῦν τοὺς παλαιούς αὐτοῦ λογαριασμούς, σπεύδει ἤδη ἐν τοῖς πρώτοις νὰ τιμῆσῃ δι' ἴδιου μνημείου τὸν μέγαν φιλέλληνα. Ἡ δὲ πρωτοβουλία ὀφείλεται εἰς τὸν πρὸ δεκαπενταετίας περὶπου ἰδρυθέντα ὑπὸ φιλομούσων νέων φιλολογικὸν σύλλογον, ὅστις ἐτίμησεν ἑαυτὸν ἐκλέξας τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ. Δὲν ἴα φρονήσασιν δὲ οἱ Μεσολόγγιται ἀν τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν δῆμον αὐτῶν ἐνδειξίην εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Βόρωνα ἀνελάβον καὶ ἐξετέλεσαν οἱ νεαροὶ ἐταῖροι τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, ὅστις καὶ ἄλλα ἐπραξεν ἀγαθὰ ἐν τῷ τόπῳ, φιλοτιμῶς συνεργάζομενος ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπλάσεως πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν κακῶς ἐχόντων μετὰ τοῦ ὀλί-

γων πρεσβυτέρου συλλόγου Παρνασσῶ καὶ ἄλλων γεραιτέρων σωματείων.

Ὁ σύλλογος Βόρων ἀπὸ δεκαετίας περὶπου συνέστησεν ἴδιαν ἐπιτροπείαν καὶ προκάλεσε τὰς συνδρομὰς τῶν ὁμογενῶν, καὶ μόνων τούτων, πρὸς ἔθρυσιν μνημείου εἰς τὸν Βόρωνα ἐν Μεσολόγγι. Ἀλλ' ἐνεκα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολλῶν ἀναγκῶν

τῆς πατρίδος αἱ συνεισφορὰ προέβησαν θραδῶς, ὥστε μόλις περὶ τὰς δεκαεὶς χιλιάδας δραχμῶν συνήχθησαν μέχρι τοῦδε. Γενομένου δὲ διαγωνισμοῦ ἤρισταισε τὸ σχέδιον τοῦ ἐν Σόφῳ γλόπτου Βιτάλη, ὅστις ἀπὸ τινος κατατάσσεται ἐν τοῖς φιλοτιμότεροις τῶν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνῶν. Τοῦ ἀνδριάντος δὲ τοῦτου, ὅστις ἐπερατίθη ἤδη καὶ μετὰ τινὰ χρόνον θραχὸν ὁ σταθῆ ἐν Μεσολόγγι, δημοσιεύομεν σήμερον τὸ ἀπεικόνισμα ἐκ φωτογραφίας τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει φωτογράφου Δαμιανῶ. Ὁ γλύπτης παρίστησεν τὸν ποιητὴν ἔρωιον, διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς δεικνύοντα τὴν χώραν ὅπερ ἦς ἐμόχθησε καὶ ἐνθα ἀπέθανεν, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατοῦντα δέλτον, ἐνεχούσαν ἴσως τὰ ἔσματα τοῦ Οἰπῶ - Harold, ἐν οἷς ἐξομνεῖται ἡ ἑλληνικὴ γῆ. Ὄβτω δ' ἐκδηλοῦται διὰ τῶν δύο τοῦτων σημείων ὁ διπλοῦς λόγος τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὸν Βόρωνα ὡς ποιητὴν, ὅστις ἐψάλε τὴν πατρίδα καὶ ὡς φιλέλληνα ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἐν αὐτῇ θανόντα. Ἐπιγράμμα τοῦ καθηγ. Δ. Σεμετέλου: Βρεττανίης ὁμότιμον ἄθροι στὰς, εἶνε, Βόρωνα, ἀν πέρι κῆρι φίλου Μνημοσύνης θύγατρος. Τῶν δ' εὐεργεσιῶν μνηστῖν σφόντες ἀγήρω Ἑλληνες στήσαν λάϊνον ἐξ ἐράνου. Ἐῦτε γὰρ Ἑλλάς ἐταίρε' ἐλευθερίας ἐν δέλλῳ ἤλυθε θαλωρῆ χάσμα τε μαρναμένους. Σπ. Π. Λαμπρός.

ΤΗΘΒΡΥΤΙΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΑΝΟΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ὑπὸ
ΓΑΙΤΟΥ.
(ὄρα προηγουμ. ἀριθμὸν.)

ΟΡΕΣΤΗΣ (προσερχόμενος).
'Γπέρ Πυλάδου εὐχεται καὶ ὑπέρ σοῦ;
Μὴ τότε, τ' ἄνομά μου μὴ παρέμβαλλε.
Τὸν ἔχον δὲν σώσεις προσλαβοῦσά τον,
καὶ τὴν ὄραν καὶ ἐλάβην συμμερίζουσαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'Ἡ ἐμὴ τὴν καὶ ἡ σὴ συνδέονται.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ποῦδ', ἄφες με μόνον, ἀσυνόδευτον,
εἰς τοὺς νεκρούς ἢ ἀκίλιον. Καὶ ἂν ἔκρυπται
ὑπὸ τὸ κάλυμμά σου τὸν παρόνομον,
τὰς ἀκαίριους δὲν θεὰ διέφραυεν·
ἢ σὴ δὲ παρουσία, οὐρανὸν πεμπτε,
δὲν τὰς διώκει, πρὸς στιγμήν τὰς ἀποπέτ.
Οἱ γαλοὶ πόδες οἱ αὐθάδεις τῶν αὐτῶ
τὸ ἱερὸν σὺς ἔλαος νὰ πατήσωσι
φροδόνται· ἴσως τοὺς ἀκούω ποῦ καὶ ποῦ
τοὺς ἀπαιήτους καγγασμούς των. Κέλυθται
ἡμίαιος λόκος, δένδρον περιβάλλοντες,
ἐπ' ὅ ἐσθλή ὀδοιπόρος ἀνάσθ.
Σκηνοῦσαν ἔγω προσκαθήμεναι. Μικρὸν
ἂν μακρυθῶ τὸ ἄλλου, ἀνεγείρονται,
καὶ λύπη. Φεῖγμα ἔντρομος τὸν ἄγνωστον,
κ' ἐγαίρουσαι εἰς νέφη τὸν κοίσιλον,
τὸ ἕρμεμά των ἀπηνῶς διώκουσαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'Ὅρασ', ἀκούεις φίλην λέξιν παρ' ἐμοῦ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Αὐτὴν δὲ ἄλλον φλότων, θεοφιλῆ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἐκ θεῶν νέα ἀνατέλλει σοὶ ἐλπίς.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καπνὸν καὶ λυγρὸν θλέπει, λάμπων πελιδνῆν
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἄιδου, τοῦ καλοῦντός με.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Πλὴν τῆς Ἡλέκτρας ἄλλην ἔχεις ἀδελφῆν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Γνωστὴ ἐκεῖνὴ μόνη μ' ἦτον· τὴν καὶ
ἐμηνῆς, ἦτι καὶ ἡμᾶς ἦν φοβερά,
ἀπέσπασε τὴν ἄλλην, τὴν πρωτότοκον,
ἐγκαίρειας τῶν βασάνων τῆς οἰκίας μᾶς.
Τὰς ἀρωγίας ἄφες. Ὑποβοηθεῖς
τὰς Ἑρινύδας, αἰτίνας, χαίρεκακοὶ
ἀπαρῶσαν τὴν τέφραν τῆς καρδίας μου,
οὐδ' ἐπιτρέπουσι, τῆς φρικτῆς πυρκαϊᾶς
τοῦ ἐμοῦ αἵμου νὰ καθῶν ἐν ἐμοὶ
οἱ τελευταῖοι ἄνθρωποι χωρὶς φλογός.
Πρέπει, τὸ πῦρ των, ἀνεξοπτουόμενον,
τροφὴν τὴν πίσσαν ἔχον τὴν τερτάρειον,
ἀπαύστων τὴν καρδίαν νὰ μοὶ πυρπολῆ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Γλυκὴ προσάγω εἰς αὐτὸ θυμίαμα.
'ὦ, ἄφες τῆς ἀγάπης καθαρά πνοὴ
νὰ σοὶ ὄρασις τὸ φλεγμαῖον στήθος σου.
'Ὅρασ', φίλιτά μοι, δὲν ἀκούεις; ἢ
τῶν ἀπαιήτων θεαινῶν ἢ διώξεις
ἐξήρανε τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας σου;
'ὦ τῆς Γοργῶνος ἢ φρικτῆς κεφαλή,
ἀπολοῦτ' ἢ γήτερον τὰ μέλη σου;
Φωνὴ γυλόνοσ τῆς μητρὸς σου αἵματος
ἐν τῶν καταχθονίων ἂν πρὸς σὲ δοῖ,
τῆ τῆς ἀπέλου εὐλογοῦσας ἀδελφῆς
οἱ ἐν Ὀλύμπῳ δὲν ἔ' ἀκούσαν ἀρωγί;

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Βοῶ, βοῶ! Μὲ πέμπεις εἰς τὸν θλαθρον;
Δαίμονα κρῖπεις ἐκδικήσεως καὶ σὺ;
Τίς εἶσαι; Ἡ φωνὴ σου πᾶς μ' ἀνακυκᾷ
παντοδυναμίας μέχρι βάθους τὴν φυχῆν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'Ἐγὼ εἰμὶ, τὸ λέγει ἡ καρδία σου·
εἰμὶ ἡ ἀδελφὴ σου Ἰφιγένεια.
Ζῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Σὺ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'ὦ ἀδελφε μου!

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'Ἄφες, ἄφες!

Μὴ, σὲ προτρέπω, ἄπτιου τὸν πλοκάμιν μου.
'ὦ τῆς Κρέουσας ὁ χιτῶν, οὗτω κ' ἐγὼ
ἐπέμπω φλόγας, καὶ ἀσέβειτος καιοῦσαι.
Τὸν μιστὸν με ἄφες. ὦς ὁ Ἡρακλῆς
ἐναλιγμένος, ἢ ἀποθάνω θάνατον
αἰσχρῆς ὄλου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
Δὲν θεὸ ἀπολόγηται. ὦ,
ἔσυχον λέξιν παρὰ σοῦ ἂν ἦκουσιν!
Τοὺς διαταγμούς μου λύσον, καὶ ἀσφάλειαν
τὴν ποθομένην εὐτυχίαν κ' εἰς ἐμέ.
Εἰς τὴν φυχῆν μου στρέφεται τροχὸς χαρᾶς
καὶ λύπη. Φεῖγμα ἔντρομος τὸν ἄγνωστον,
κ' ἐντὸς μου πόθος μ' ἔλκει πρὸς τὸν ἀδελφόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Εἰς τοῦ Αὐαίου εἰμαι τὸν ναόν; Αὐασθ
θεόληπτος κ' ἀναύθια ἡ ἔρεαι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'ὦ, ἀκούσιν μου! ὦ, ἰδὲ χρονία πῶς
εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἡ καρδία μου
ἀνοίγεται, κ' εἰς θεὸν ἔχει φιλτάτον
δὲ ἐμὲ εἶτι ἡ ζωὴ, εἰς τὴν χαρὴν
τὴν κεφαλὴν σου νὰ φίλησας, εἰς αὐτὰς
τὰς χεῖρας νὰ σὲ σφίξω, δὲς ὡς σήμερον
εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κενούς ἐξέτεινον.
'ὦ, ἄφες! ἄφες! Ἡ Παρνασσος πηγὴ
δὲν βῆ εἰς ὄραχον ἀπὸ θράχου, διαυγῆς,
μέχρι τοῦ βάθους τῆς χρυσοῦς κοιλάδος τῆς,
ὡς ἀναθρόναι ἐκ τοῦ στήθους μου χαρὰ,
κ' εἰς εὐτυχίας πέλαιος ἐκτείνεται.
'Ὅρασ', ἀδελφε μου!

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Νόμφη εὐχαρίας,
δὲν σὲ πιστεύω οὐδὲ τὰς ὑπαίτιας σου.
Προπόλους θέλει ἀστυγῆς ἢ Ἄρτεμις,
καὶ τὸν θεογλυφέντα ἐκδικεῖ ναόν.
Μακρὰν τοῦ ἐμοῦ στήθους τὸν θραχίονα!
'Ἄν ἄλλης νέον, παίζουσα, τοῦ ἔρωτος
τὸ δῶρον νὰ τῷ δώσης τὸ γλυκύτατον,
εἰς τὸν χρυστὸν μου φίλον τὴν καρδίαν σου
δὲς, κάλεσόν τον παρὰ σοί, ὁδηγεῖ τον
πρὸς ὃ συμφῆρι, ὅμως φεῖσθητι ἐμοῦ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
'ὦ ἀδελφε μου, σὸνελθε, καὶ γινώρισον
τὴν εὐραθείαν. Τὴν ἀδελφικὴν στοργὴν
τὴν θεῖαν, μὴ ὑβρίζης, ὡς ἀλόγηστον,
ἄνομον πόνον. ὦ! τῆς πλάνης ἴασον
τοὺς ὀφθαλμούς σου, μὴ ἡ ἄπλητος χαρὰ
μᾶς ἀναδέλφῃ τρισυλλύουσι. Εἰν' ἐδῶ
ἡ ἔρηνηθεῖσα ἀδελφῆ. Ἐκ τοῦ θωμοῦ
ἀρκάσασά με ἡ Θεὰ, μ' ἀνέσπασεν
ἐνταῦθα. ἔπου τὸ σπῆτον τῆς τέμνον.
Σὺ συναλιγμένη, ὀρασεῖς εἰς σφάγιον,
καὶ ἀδελφῆν ἐδρῖσαις τὴν ἱέρειαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
Τάλανα, οὗτω θὰ ἰδῆ ὁ ἥλιος
τὴν τελευταίαν φρίκην τῆς οἰκίας μαρ!
Ποῦ εἶσαι ἡ Ἡλέκτρα; Ἄς ἀπολεσθῆ
δπως ἡμεῖς κ' ἐκεῖνη, καὶ τὸν βίον τῆς
μὴ παραταῖν εἰς θλίψεις καὶ εἰς συμφορὰς.
Εἰς τὸν θωμόν σου ἄγωμεν, ἔρεαι.
Σ' ἀκολουθῶ. Ἀρχαῖα εἶναι παρ' ἡμῶν
τῆς ἀδελφοκτονίας ἡ συνήθεια,
θεοὶ, εὐγνωμονοῦ σας, δτι ἄπαιδα
κἂν εὐδοκεῖτε νὰ μ' ἐξαλοθρεύσητε.
(Ἠρῶς τὴν Ἰφιγένειαν.)

Σὲ συμβουλεύω, μὴ τὸν ἥλιον πολλὸν,
μὴ τοὺς ἀστέρας ἀγαπᾷς· κατὰθῆθι
εἰς τὸ βαθὺ τοῦ σκότους κράτος μετ' ἐμοῦ.
Καλῶς οἱ ὄψεις, οἱ εἰς ὀσίου τέλματα
φρονέας, τοῦ ἰδίου γένους τοὺς ἑλαστοὺς
καὶ πολεμοῦσι καὶ καταθροχθίζουσι,
τὸ λυασῶν γένος ὅστιος ἀλλήλοσφαγεῖ.
'Ἀμύλυτος κατὰθα, ἄπαις μετ' ἐμοῦ.
Μοὶ ῥίπτεις θλέμμα ἐλεῆμων; Ἄφες!
'Ἰουδοῦ ἦν τὸ ἐλέμμα, δὲ ὁ ἦγρουν
ἢ Κλυταιμνήστρα τὴν καρδίαν τοῦ υἱοῦ·
ἢ χεῖρ του ὅμως κατηγέθη φρονικῆ,
καὶ ἔπασεν ἡ μήτηρ. — Σὺ ἀνάθῆθι,
ὀργίλον πνεῦμα! Ἐρινύδες, ἔλθετε
ἐν κύκλῳ, νὰ ἰδῆτε τὸ φρικτότατον
τῶν θεομάτων, ἢ παρεσκευάσαστε.
Δὲν τὴν ὀπλῆσαι μῖσος οὐδ' ἐκδικησίας
τὴν ἀδελφὴν τὴν φίλην. Τὴν βιάζουσαι
ἄλλου. Μὴ κλαίης. Ἔσαι σὺ ἀναθύνοσε.
Οὐδὲν ἐκ θέρφους, ἀδελφῆ, ἡγάπησα
ὡς σὲ, θὰ μ' ἦτο ἢ ἀγαπήσω θυνατόν.
Μὴ μου φεαίθης; τὸ εἶφος γύμνωσον, αὐτὸ
τὸ στήθος σχίσον, καὶ ὕδον ἰακύνθου
εἰς τοὺς χειμάρρους τοὺς ἐντὸς μου ζέοντας.
(Ἠπτεῖ λαπίθμιος.)

Νὰ φέρω μόνη τὸσόν λόπην καὶ χαρὴν
ἀδυνατῶ. — Ποῦ εἶσαι, ὦ Πυλάδῃ, ποῦ,
νὰ εἰλθῆς βοηθός μου, ἀνερ·φιλτατε;
(Ἐξέρχεται ἔρητος.)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
(ἔπειτα συνεχῆς.)

ΙΒΑΝ ΑΝΔΡΕΕΒΙΤΖ ΚΡΙΑΩΦ.

'Ὅ, τὸ ἀμύμητος Αἴσωπος ἦτι ἐν τῇ ἀρχαίῃ
'Ελλάδι, δτι ὁ ΛΑΡΦΟΝΤΑΙΚῆ ἦτο ἐν Γαλλίᾳ καὶ
ὁ ΘΑΕΛΗΝΤ ἐν Γερμανίᾳ, ἦτο ὁ Κριλῶφ ἐν
'Ρωσίᾳ.

Τὴν κάτωθεν ἐπιτυχὴ βιογραφίαν τοῦ ἠώσου
μυθογράφου, ἦν ὀφείλομεν εἰς τὸν γλαφορὸν κά-
λαμον τοῦ ἐν Γέττα τῆς Ἀσφικῆς θαλάσσης
διεμμένουσ ὁμογενοῦς Κυρίου Π. Α. Ἀξιώτου,
ἀκαμάτως καταχωρῶμεν σήμερον ἐν τῇ Ἐσπερῇ
θέσται οὕτως δτι θέλει κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν
ἀπανταχοῦ ἀναγινωσκῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ λόγιος Κύριος
'Αξιώτης παρακινήθῃ κατόπιν νὰ πέμψῃ ἡμῶν
καὶ μεταφράσων μύθου τινὸς τοῦ διασῆμου ῥώσ-
σου ποιητοῦ.

Κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ 1868 συνεπλή-
ρῶθι ἑκατονταετηρῆς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ με-
γάλου μυθογράφου Κριλῶφου. Τὴν βιογραφίαν
αὐτοῦ ἐκδόμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις.

'Ὁ Κριλῶφ ἐγεννήθη τῇ 2 Φεβρουαρίου 1768
εἰς Μόσχαν ἀπὸ γονεῖς ἀπόρους. Παρὰ τοῦ πα-
τρὸς του, δξιαρχικοῦ τοῦ στρατοῦ, ἀποθώσασται
κατὰ τὸ 1780, ὁ μικρὸς Κριλῶφ ἐκλήρονθη μὲν
οὐκ ὀλίγα βιβλία. Τὰς πρώτας περὶ ἀγωγῆς του

ὀρεσθῆς ὄφειλε τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἦτι τὸν
ὑπερηγάπα, καὶ καθὼ νόημον γυνὴ προσπαθεῖ
παντοειρόπως ἐν παροτρύνῃ τὸν υἱὸν τῆς εἰς
τὴν σπουδῆν, εἰς ἦν ὅμως οὗτος μικρὸν ἐδείκνυσε
κλίσην. Τὸ μέσον οὐ ἐποιήσατο χρῆσιν, ἂν καὶ
οὐχὶ λίαν παιδαγωγικόν, οὐχ ἦτον ὅμως δὲν
ἐπέφερε τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνη, δτινα ἤθουσε
τις νὰ φοβῆται. Δι' ἕκαστον ἀποστηθίζομενον
μᾶθημα τῆρ ἔδιδεν ὡς ἀμυθῆν ὀλίγα λεπτὰ καὶ
ἢ ὑπόθεσις οὕτω συνεθεσάθη. Ἐἶγεν ἐξουρηθῆ
τὸ μέσον νὰ διδαχθῆ ὁ παῖς, οὐχὶ μόνον τὴν
ῥωσικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, τοῦδ'
ἔπερ εἰς Γέττην ἐλογίζετο σπανιότης τότε· εἰς
τὸ μᾶθημα ἐν τούτοις τῆς γαλλικῆς ἐφαινετο
ἀπρόθυμος ὁ Κριλῶφ, τὸν αὐτίον δ' ἐδείκνυσε
πολλὴν φιλομάθειαν εἰς τὴν σκουδῆν τῆς πατρίου
γλώσσης.

Πολὺν ἔρωτα ἠθέλησε ὁ παῖς εἰς παντὸς
εἰδὸς δραματικὰ ἔργα, καὶ δὴ ἀπειρηθῆ νὰ
συγγράφῃ μελῶδραμα ὑπὸ τὸν τίτλον "ἡ καφ-
πέτις", εἰς ὃ πολλὰς ἀνέθεσε ἐλπίδας. Δι-
δακταὶς διουρίσθη γραφεὺς ἐπαρχιακοῦ τινος δι-
καστηρίου, ἀλλ' ἡ θέσις αὕτη δὲν ἔσχε νὰ θελ-
τώσῃ ὀλίκως τὴν κατὰστασιν τῆς οἰκονομίας.
'Ἡ μήτηρ του, πρὸς ἦν οὐδέμια ἐδόθη σύνταξις
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς τῆς, ἀπέφασκε ἢ
ἀπέλθῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ εἰς Πετροῦπολιν, ἵνα
φροντισθῇ μὲν δὲ ἑαυτὴν ἐκλήτῃ δὲ καὶ διὰ
τὸν φιλατὸν τῆς θέαν πλεόν ἐπιμερηθῆ. Ἡ εἰς
τὴν πρωτεύουσαν μεταθείσις ἀπέφασκε περὶ τῆς
περαιτέρω τύχης τοῦ Κριλῶφ. Ἐἶκει οὕτως
ἐδόθη μετὰ ζήλου εἰς τὴν φιλολογίαν, πρώτοι
δὲ κριταὶ τῶν ἔργων τοῦ ἦσαν ὁ Κιούζιν, πρὸς
ἂν ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ τὸ σέβας του διὰ τὴν
ἔσχον αὐτοῦ εὐφραίν, καὶ ὁ Δημητρεφσκης, τοῦ
ὅπουλο ὑπῆρθε κατόπιν καὶ φίλος.

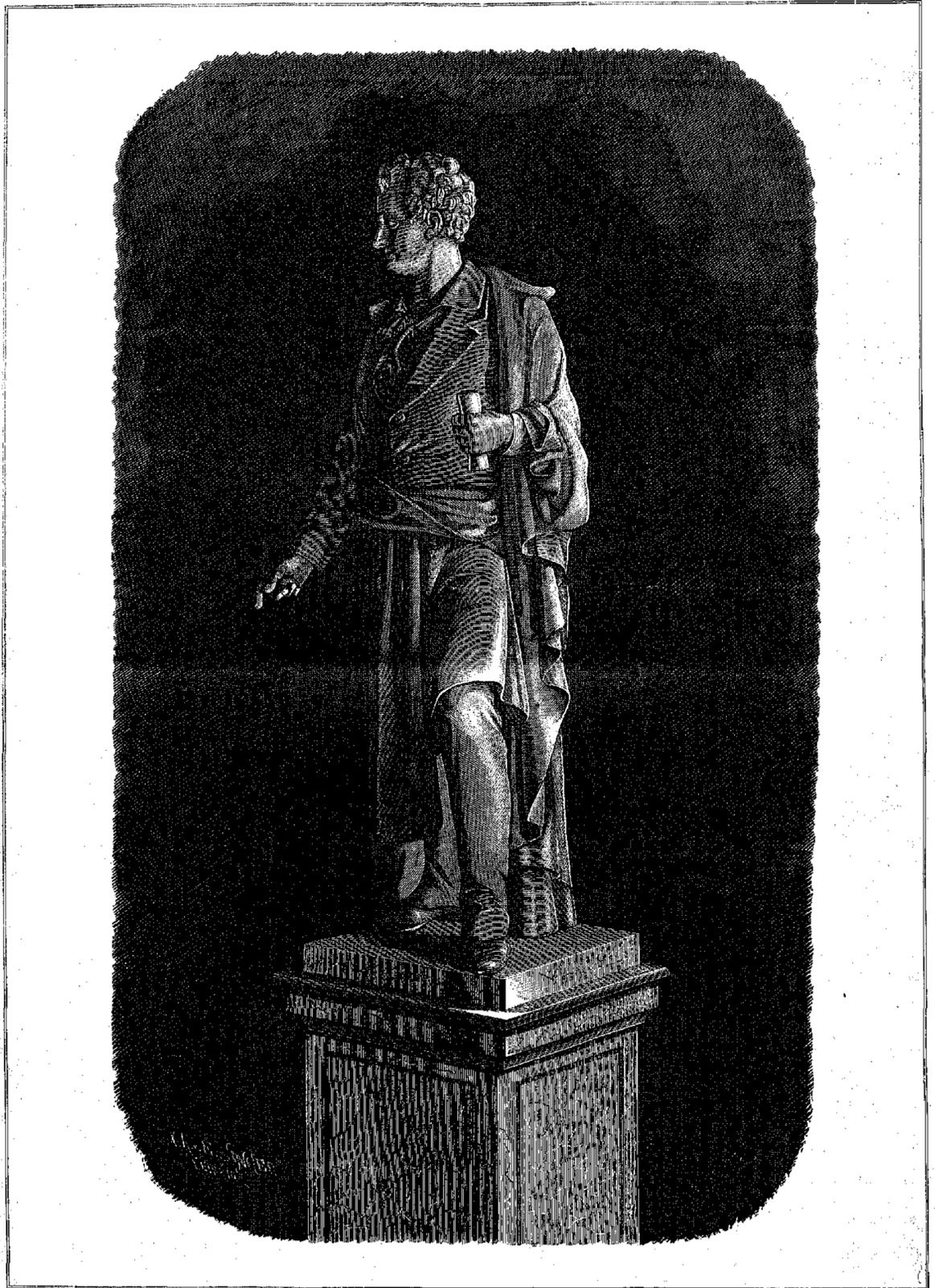
'Ἐν ἔτει 1788 ἀπέβίωσεν ἡ μήτηρ τοῦ Κρι-
λῶφ· οὗτος δὲ παρατηθεῖς ὑπηρεσίας ἦτις τῆρ
περιεῖχεν 25 ρούβλια κατὰ μῆνα, ἐπὶ δώδεκα
ὄλα ἐτῆ ἐνησχολήθη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν φι-
λολογίαν. Τὸν ἐπῆλσε δὲ καὶ ἡ ἐφημεριδιογραφία,
καὶ ὑπὸ τὴν διεθῶσιν του ἐξεδίδοντο "ὁ Τα-
χυδρόμος", "ὁ Θεατῆς" καὶ θραδύτερον "ὁ
'Ερμῆς τῆς Πετροῦπόλεως". Ἐκτύλισσαν
δὲ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ σαυρικὸν αὐ-
τοῦ πνεῦμα καὶ τὴν ἔμφρονον δέουσιαν ἐν τῇ
δημοσιογραφίᾳ, ἵνα, ὡς ἐξεφράζετο, δεκτικῆ
τὴν κακίαν ἐν βλα αὐτῆς τῇ φρικαίει γυμ-
νότητι, ὁ Κριλῶφ ἀνεβίβαζε συγχρόνως ἐπὶ
σκητῆς τὰς κωμυδίας του. "Οἱ πονηροὶ",
"ἡ λυσοσῶσα οἰκογένεια" κ. τ. λ. καὶ ἔτρα-
φε σίχτους, πρὸ πάντων ἔρωτικοῦς. Νεανίς τις,
'Ἀνοῦτα, ἐτραυματίασε τὴν καρδίαν τοῦ νέου συγ-
γραφεῖος, ὅστις πάσων ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὁμο-
λογεῖ, δτι

"Ἐκ τῆς καρδίας τοὺς σφοδρὸς ἀπέβηψε
Κ' ἐντὸς αὐτῆς ἐκείνην μόνον ἐπρῶψε,
Πᾶσαν σπουδῆν ἀπολατίσας."

Τὰ τελευταῖα ἐτῆ τῆς παρελθούσης ἑκατονταε-
τηρῆδος διήλθεν

ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΤΟΥ ΤΑΥΓΕΤΟΥ.

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ.

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΑΝΟΣ.

(μετὰ εἰκόνας, ἔρα Σελ. 60).

Πρακτικωτάτη ἐφεύρεσις, χρήσιμος πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀναζήτησιν ναυαγίων, ἐγένετο παρὰ τινος Γάλλου μηχανικοῦ Βαζίν. Ἐἶναι αὕτη ἠλεκτρικὸς φανὸς καὶ σκοπιὰ διὰ τὰς ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης ἐργασίας. Αἱ δοκιμαίαι ἐγένοντο ἐν Χερσούργῳ τῆς Γαλλίας, ἔνθα κατεποντίσθη, ὡς γνωστὸν, τὸ πλοῖον Ἀλαβάμα. Τὰς ἐργασίας, ἃς ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παριστᾷ, διηύθυνεν αὐτὸς ὁ ἐφευρετής.

Ἀριστέρᾳ τῶ ὄρωντι φαίνεται ὁ ὑποβρύχιος ἠλεκτρικὸς φανὸς, οὗτινος ὁ κύλινδρος ἔχει 4 1/2 ἀγγλ. ποδῶν ὕψος καὶ 4 ποδῶν διάμετρον. Ἀνωθεν τοῦ διὰ στερεῶν ἀλύσεων ἀνηρτημένου κυλίνδρου ὑπάρχει μικρὰ ὀπή, ἀνοικυμένη καὶ κλειομένη ἀφ' ἑαυτῆς. Τὸ βάθος τοῦ κυλίνδρου σύγκεται ἐκ στερεᾶς ὑελίνης πλακῶς. Ὅπως δὲ ἡ πλάξ αὕτη ἀντέχει εἰς τὴν πίεσιν τοῦ ὕδατος, τὸ κάτω μέρος τοῦ κυλίνδρου εἶναι πεπληρωμένον μὲ ἀναλελυμένην στυπτηρίαν, ἥτις παρέχει ἀρκούσαν τὴν ἀντίστασιν.

Ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ κυλίνδρου εὐρίσκεται ἠλεκτρικὸς φανὸς, συγκαίνων διὰ συρμάτων μετὰ δύο ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου τοποθετημένων ἠλεκτρικῶν μηχανῶν καὶ φωτίζων τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης εἰς περιφέρειαν 100 ἀγγλικῶν ποδῶν. Ὑπὸ τὸ φῶς τοῦτο, τὸ ὁποῖον διαρκῶς ἐπὶ 24 ὥρας καίει, οἱ ἐργάται ἀνέτως ἐργάζονται.

Δεξιῶθεν ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ τὴν ὑποβρύχιον σκοπιάν, χρησιμεύουσαν ὡς τόπος διαμονῆς εἰς τὸν τὰς ἐργασίας δευδύοντα. Ἡ σκοπιὰ αὕτη, ὕψους 9 καὶ διαμέτρου 2 ποδῶν, ἔχει σχῆμα πυροβόλου πρὸς τὰ ἄνω ἐστραμμένου καὶ περιέχει δύο ὀπάς διὰ ὕελο κεκαλυμμένας, ἐπιτροπούσας τὴν ἐπιτήρησιν. Ἐὰν ὁ ἐργατὴρ γὼς ἔχη ἀνάγκη νὰ δώσῃ διαταγὴν τινὰ, ἡ φωνὴ του ἀκούεται εὐκόλως, διότι ὡς γνωστὸν τὸ ὕδωρ μεταδίδει καλῶς τὸν ἦχον. Ἐν τῇ σκοπιᾷ ταύτῃ δύναται ἄνθρωπος ν' ἀνιέξῃ ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας· ἐὰν δὲ συμβῇ νὰ πάθῃ ἡ τῶν ὀπῶν ὕελος καὶ τὸ ὕδωρ νὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν σκοπιάν, ὁ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενος ἀναβαίνει εὐκόλως εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτῆς, ἔνθα πάλιν ἐπὶ 10 λεπτά τῆς ὥρας δύναται νὰ μένῃ, μέχρις οὗ δώσῃ τὸ σῆμα καὶ ἀναψυθῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης διὰ τῶν ἀλύσεων, αἵτινες κρατοῦσι τὸν οἰκίσκον.

Αἱ γενόμεναι δοκιμαίαι ἐστέφθησαν διὰ πλήρους ἐπιτυχίας, καὶ ἄπειρα πράγματα ἀνεσώθησαν ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης, ἔνθα πρὸ πολλῶν ἔκειτο ἐτών. Δὲν θὰ ἦτο ἀρὰ γε δυνατόν νὰ ἐξετασθῇ διὰ τοιοῦτου πρακτικοῦ μηχανήματος καὶ ἡ ἐν τῷ ἡμῶν τῆς Πόλου θάλασσα, ἔνθα συνεκροτήθη ἡ ἀξιομνημόνευτος τοῦ Ναυαρίνου ναυμαχία.

ΠΟΛΥΧΡΟΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑΙ.
ΥΠΟ Β. ΚΟΗΛΕΡ.
Η ΕΝ ΣΙΕΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΙ
ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙΕΤΟΥ ΕΝ ΡΩΜΗ.
(μετὰ δύο εἰκόνας, ἔρα Σελ. 76, 77.)

Καὶ ἄλλα δύο ἀξιοθαύμαστα ἀριστουργήματα τῆς Ἰταλικῆς καλλιτεχνίας.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Σιένης εἶναι οἰκοδόμημα ἐπίμυκας μεγάλων διαστάσεων, οὗ ἡ διακόσμησις ἀφείλεται εἰς τὸν ζωγράφον Ριντυσκοπιο, ἐκτελέσαντα τὸ ἔργον ἀπὸ τοῦ 1502 μέχρι τοῦ 1507 τῇ συνεργασίᾳ διαφόρων καλλιτεχνῶν, ἐν οἷς συγκατελέγετο ἐπὶ τινὰ χρόνον καὶ ὁ Ῥαφαήλ. Ἡ βιβλιοθήκη ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ διασχήμου Αἰνίου Σιλβίου Πικολόμνη, τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ἔνομα τοῦ Πάπα Πίου Β', ὅπως φησὶται ἐν αὐτῇ βίῳ οἱ πολῦτοιμοι κωδῆγες καὶ τὰ χειρόγραφα, ἃ ὁ φιλόμουσος ἐκεῖνος ἀνὴρ εἶχε συλλέξει. Ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ (Πάπας Πίος Γ')

θελήσας νὰ τιμῆσῃ ἀξιοπρεπῶς τὴν μνήμην του διέταξε τὴν ἀποκόσμησιν τῆς αἰθούσης δι' εἰκόνας συμβολικῶν, ἀναφερομένων εἰς τὰ κυριώτερα ἐπεισόδια τοῦ βίου αὐτοῦ. Αἱ τοιχογραφίαι αὗται εἶναι 871 δύναται νὰ φαντασθῇ τις πλουσιώτερον καὶ θαυμασιώτερον· σήμερον ἀκόμη μετὰ παράλειψιν 376 ἐτών διατηροῦνται ἐν τῷ αὐτῷ τῆν ζωηρότητά, ἐλκύνουσαι εἰς ὕψιστον θαυμῶν τὴν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ. Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι διὰ τὰ περὶ ἀναστανόμενα πρόσωπα εἶναι πισταὶ ἀπεικονίσεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀκμασάντων κατ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, καὶ λαβόντων μέγεθος τὰ συμβάντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐἶναι πρίγκηπες λαῖκα καὶ κληρικῶν ἐν ταῖς μεγαλοπρεπέσιν αὐτῶν στολαῖς, εἶναι ἱππῶται ἐκείνην ἐποχὴν, δοξασιέντες ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης, εἶναι γυναῖκες, φημιζόμεναι διὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν παιδευσιν, βλαῖ ἐν τῇ γρηγορωτάτῃ ἐνδυμασίᾳ ἐκείνων τῶν καιρῶν. Καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐν μέσῳ ὑελκτικῶν μεσηθρινῶν τυποθεσιῶν ζωηροτάτου χρωματισμοῦ καὶ ἐξαισίας ἐπεξεργασίας.

Περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ παρεκκλησιῶ τοῦ Σιέτου (S. Maria Sistina) οὐδὲν λέγομεν ὡς γνωστοτάτου καὶ ἕλον τὸν κόσμον, καὶ κατὰ μυριάδας ἴσως μετροῦντος τὰς περιγραφὰς του. Τίς ποτε ἐκ σκεφθῆ τὴν αἰωνίαν Πόλιν καὶ δὲν εἶδε τὸ λαμπρὸν τοῦτο παρακλήσιον, ἐν ᾧ καὶ ἔβλεπεν τὴν ἀκμὴν τῆς παπικῆς ἐξουσίας ἐτελοῦνται αἱ μεγαλοπρεπέστεραι τῶν ὀρθοανακτικῶν ἐορτῶν;

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ δύο ποιήματα, τὰ ὁποῖα σήμερον δημοσιεύομεν, ἀπεστάλησαν ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐν Βραζιλίᾳ τῆς Ρουμανίας διαμένοντος Κυρίου Κλεάνθους Πιπάζογλη, γνωστοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ. Ἐἶναι δύο νέα, ἐπισημὰ προϊόντα τοῦ γλαφυροῦ αὐτοῦ καλῆμου.

ΤΟ ΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ.

Ὁ! πῶς βοᾷ ἡ θάλασσα! τὰ κύματα σφαλάζουν·
Νεφέλαι μαύραι, πένθιμοι τὸν οὐρανὸν σκεπάζουν . . .
Πρὸς χώρας ἐξεκίνησα ἀγνωστούς τάλας κλαίων, —
Πατρίς μου, φίλοι, συγγενεῖς, δὲν θὰ σὰς ἴδω πλέον!

Δὲν θὰ σὰς ἴδω! . . Δυστυχῆς εἰς πέλαγος πλανῶμαι·
Ἀπελπισίας κύκλω μου συντριμμάτα θεῶμαι·
Βορβῶς λυσοῖδης μαινεται· ἡ θάλασσα ἀγκοῦται·
Τὸ σάκος προσβαλλόμενον βυθίζεται κ' ὑψοῦται.

Ἀναστατοῦσα ὕελλα! ἀπαίτια τὰ περίε·
Νυκτὸς ἀγρίας ἐπὶ πᾶν ἀπλοῦται μαύρη πτέρυξ·
Μόνον ἐνίοι' ἀστραπὴ τὴ σκότῃ διασχίζει,
Καὶ, φρικαλέαν, πρὸς σιγὴν τὴν ἕσιν μου φωτίζει.

Κρότοι, βοῆ καὶ πάταγοι κυμάτων ὀργισμένων . . .
Τριγμοὶ ἰστού προσκλίνοντος, σάνθων ὀλιγομένων . . .
Πάλιν στοιχείων φοβερά, σφοδρὰ, ἀγωνιώδης . . .
Ὁ οὐρανὸς μου ἀσπλαγχνος, ὁ πόντος μανιώδης!

Ἀκάτιον, θὰ συντριβῆς, μικρὸν ὅ' ἀνιέξῃς μόνον,
Καὶ θρύμματά σου κλαυθμηρὰ ἐν συστροφαῖς κλυδώνων
θὰ πέσωσιν ἀλίπλαγκτα εἰς μίαν παραλίαν . . .
Ἐμοῦ πλὴν μῦτρα μνήμα ἐν ἐδῶ εἰς τὴν σκοτιάν!

Ἀπελπισία! ὀνάτος ἐδῶ μὲ περιμένει!
"Ἰδοὺ ἐδῶ τὸ τέρας σου!" φωνάζ' ἡ Ἐπιμαρμένη·
Πλὴν, ἀν' ἐγγραφή σήμερον ὁ βίος μου νὰ λήξῃ,
Τὴν μελαντέραν ὕψιν τῆς ἡ θάλασσ' ἃς μοὶ δεῖξῃ!

Ὡς ὀψικόρυφα βουνά, ὦ κύματ', ὕψοθῆτε·
Στρεφόμενα, ὠλοῦμενα ἀγρίως προχωρεῖτε·
Καὶ σὺ, ὦ νύξ παμμέλαινα, ὡς τοῦ παντός ὑστάτη,
Γενοῦ τοῦ ἔδου ἀδέλφῃ, γενοῦ φοβερωτάτῃ!

Πνέε, βορβῶ, καὶ δίωκε τὰ νέφη σου τὰ μαῦρα,
Κόλιε καὶ σὺ, θάλασσα, τὰ κύματά σου λάβρα,
Καὶ κτύπα τὸ ἀκάτιον κατὰ φρικτῶν σκαπέλων,
Πρὶν σ' ἡσυχάζῃ αὔριον ὁ Φοῖβος ἀνατέλλων!

Ἐντὸς ἀδύσσου σκοτεινῆς, ἐντὸς ὕγρας ἀγκάλῃς,
Ἄς εὐρῇ τέλος, ἔρμαιον παθῶν ἀνεμοζάλης,
Ὁ μελωδὸς ὁ δὴστυγὸς παντοῦ τὸ φῶς ζητήσῃ,
Καὶ μάτην φλόγας καὶ ψυχὴν ἀφθόνως διαχύσῃ!

Η ΚΛΑΙΟΥΣΑ ΦΙΑΗ ΜΟΥ.

Ὁ φιλιτάτη ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου,
Μὴ στενάζῃς, μὴ κλαίῃς ἐγγὺς μου,
Μᾶς ἐνόησε κ' ἐδῶ ὁ Θεός.
Εἶσαι πάντοτε σὺ ὁ ἀσπὴρ μου,
Σοῦ προστάτις καὶ πάλιν ἡ χεὶρ μου,
Εἶμ' ἐγγὺς σου, ἰδὲ, κραταιός.

Ὁ! μὴ κλαῖε, γλυκύτατον φῶς μου!
Ἄν κατὰδικὸν τοῦτο τοῦ κόσμου
Νὰ στεναζόμεν πρέπει συγνά, —
βαρβαλοῦ ἀείποτε ὦμεν
Καὶ, ἐν τῷ οὐρανῷ διορῶμεν,
Ἄς μᾶς πλῆττον σκληρῶς τὰ δεινά.

Ἐπερῆφανοι δρῶς, βρωμαλέαι,
Μὴ φοβούμεθα, ἀν' ἀπεικταῖαι,
Ἄν ἐπέρχονται μαῦραι στιγμαί.
Ἐρως μέγας, ἀγνὸς μᾶς στηρίζει,
Ἄν δ' ὁ νοῦς ὑψηλὰ πτερουγίσῃ
Δὲν ποσεῖται ἀπὸ τὰ χαμαί.

Ὁ τοῦ βίου μου ἄνθος ὠραῖον,
Μὴ στενάζῃς, μὴ τήκεσαι πλέον.
Πᾶν σου δάκρυ θαλῶς σπαραγμός . . .
Σ' ἀγαπῶ! εἶν' ἡ πρώτη πνοή μου,
Σ' ἀγαπῶ! θὰ στεναζέ' ἡ ψυχὴ μου
Ὅταν ἔλθ' ὁ φρικτὸς χωρισμός.

Εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ μου τὸ πάλλον
Ἀναπαύθητι, πόνων μεγάλων
Θῦμα πρόωρον καὶ θλιβερόν,
Κ' ὑπὸ ἐν φλογερὸν φιλημά μου
Γενοῦ πάλιν ἡ πρῶτην θεά μου
Μελωδοῦσα ἐν ἄσμα φαιδρόν.

Ἄς καλόφῃ ἡ λήθη τὰ πάντα,
Πόνους, θλίψεις, πικρίας, συμβάντα,
Καὶ, σθενύουσα τὸ παρελθόν,
Ἠνωμένη ἡμᾶς ἃς ἀψήσῃ,
Ἄδελφὰς χελιδόνας ἐν πτήσῃ,
Ἐρωμένους μακρᾶν τῶν παθῶν!

Ὁ φιλιτάτη ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου,
Μὴ στενάζῃς, μὴ κλαίῃς ἐγγὺς μου,
Πᾶν σου δάκρυ θαλῶς σπαραγμός . . .
Σ' ἀγαπῶ! εἶν' ἡ πρώτη πνοή μου,
Σ' ἀγαπῶ! θὰ στεναζέ' ἡ ψυχὴ μου
Ὅταν ἔλθ' ὁ φρικτὸς χωρισμός!

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ.

(συνέχεια· ἔρα προηγουμ. ἀριθμ.)

Ἡ διοίκησις τοῦ στόλου τοῦτου εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν μέγαν δοῦκα Κομνοστέφανον, τὸν ἐμπειρότατον τῶν τότε θαλασίων ἀρχηγῶν, ὅστις ἐφαίνετο ἀφοσιωμένος εἰς τὸν πρωτοσεβαστὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι. Λαθῶν τὰς θεούσας παρὰ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ διαταγὰς ἐξέπλευσε ὁ Κομνοστέφανος μετὰ τοῦ στόλου, ὅπως ἐπιτηρῇ τὰς κινήσεις τοῦ ἐμφανισθέντος ἐχθροῦ, καὶ ὁ πρωτοσεβαστὸς, ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ τοῦτου προμαχώνος ἐρείδόμενος, διετέλει ἥσυχος καὶ ἀμέριμνος.

Ταυταῖτη ἦτο ἡ θέσις τῶν πραγμάτων τὴν πρωίαν, καθ' ἣν συνέθησαν ἐν τῇ πόλει αἱ στάσεις, ὡν μάρτυρες παρέστημεν ἐν τῷ προλαβόντι κεφαλαίῳ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ποικιλοχρῶν σκηνῶν ὑπερέχουσα τῶν λοιπῶν καὶ κατὰ τὰς διαστάσεις καὶ κατὰ τὴν πολυτέλειαν εὐρισκετο ἡ μεγαλοπρεπὴς τοῦ Ἀνδρονικοῦ σκηνή. Ἀπετελεῖτο δὲ αὕτη ἐξ αἰθούσης ἐδρυχῶρου καὶ ἐκ τεσσάρων περὶ τὴν αἰθουσαν παραρτημάτων, χωρισμένων ἀπ' αὐτῆς διὰ πλουσίαν περικύων παραπετασμάτων.

Πλησίον τραπέζης ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης ἐκάθητο ὁ Ἀνδρόνικος, ἔχων πλησίον του δύο τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ ὄπαδων, τὸν Στέφανον Ἀγιοχριστοφορίτην καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Τρίφυγον, ἀνδρας συμμερισθέντας ἀνάκαθεν τὰς τύχας τοῦ πολυκυμάντου βίου του καὶ πιστῶς αὐτῷ ἀφοσιωμένους. Παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ ἔκειτο μέγας, μέλας κύνων, ὁ ἀχώριστος αὐτοῦ σύντροφος, ὅστις ὡς σκιά παρηκολούθει τὸν κύριόν του. Ἦτο δὲ ὁ κύνων οὗτος ποσῶτον δυνατός, ὥστε ἤδύνατο καὶ πρὸς λέοντα νὰ παλαίσῃ, διὸ καὶ Λέων ἐκαλεῖτο.

Ὁ Ἀνδρόνικος ἦτο ἀνὴρ σχεδὸν ἐξηκοντούτης. Τὸ ἀνδρικὸν αὐτοῦ ἀνάστημα, ὀψηλὸν καὶ βρωμαλέον, ἐφαίνετο ὡς ὀψηλὸς τις πόργος ἀρχαῖου μεγάρου. Ὁ χρόνος καὶ ὁ ἐν τοῖς στρατιωτικοῦ ὕφους καὶ τῆς στρατιωτικῆς στάσεως. Ἐφόρει δὲ λόχρον στολήν, ἥτις, ἀνοικτῇ ἐμπροσθεν, κατήρχετο αὐτῷ μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἐκάλυπτε τοὺς σιβαροὺς αὐτοῦ θραχίνας μέχρι τῶν ἀγκῶνων. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε καλύπτραν πυραμιδοειδῆ χρώματος φαιοῦ, ἥτις διὰ τοῦ κοινικοῦ αὐτῆς σχήματος ἐπηύρανε τὸ φυσικὸν τοῦ ἀνδρὸς ὕψος. Οἱ μικροὶ αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ζωηροὶ καὶ εὐκίνητοι καὶ ἐν αὐτοῖς ἔλαμπεν ὁ σπινθὴρ ἐκείνος, ὅστις εἶναι μάρτυς ἀφευθῆς τῶν ἐν τῇ καρδίᾳ κυμαινομένων ζωηρῶν παθῶν· εἶχε δὲ τὸ βλέμμα τὸ ἄστατον καὶ ἐταστικὸν ἀνθρώπου, ἔχοντος ἀφορμὰς δυσπιστίας.

Ἐνώπιον αὐτοῦ εἶχεν ὁ Ἀνδρόνικος χάρτην τῆς Κωνσταντινουπόλεως ποικιλόχρουν, ὅν μετὰ τῶν δύο ὄπαδων προσεκτικῶς παρατήρει, προκαλῶν συνεχῶς τὰς ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων γνώμας τῶν. Ἦτο τοῦτο εἶδος πολεμικοῦ συμβουλίου, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς ἀνδρες συνεσκέπτοντο.

— Ἐπιθεβαιούται λοιπὸν, Στέφανε, εἶπεν ὁ Ἀνδρόνικος, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καλῆμενον Ἀγιοχριστοφορίτην, ὅτι ὁ μέγας δοῦξ Κομνοστέφανος ἀνέλαβε προσωπικῶς τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου;

— Ἡ εἶδησις εἶναι θετικωτάτη, ἀπήνησεν ὁ ἐρωτηθεὶς. Δυσπιστῶν ὁ πρωτοσεβαστὸς πρὸς τὸν Κομνοστέφανον μὲ βίος του τὰς διαβεβαιώσεις περὶ ἀφοσιώσεως καὶ πιστῆς ὀπακοῆς, ἤθελε ν' ἀναθήσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου εἰς ἕνα τῶν Ἀτλίων ἀρχηγῶν, οὓς περὶ πολλοῦ ποιεῖται, ἀλλ' ὁ Κομνοστέφανος, φιλοδοξῶς εἰς ἄκρον, ἀντέστη βλαβερῶς εἰς τὴν ταυταῖτην ἀπόφασιν· καὶ

κατόρθωσε να λάβη τὴν θέσιν, ἤξει τῷ ἀνήκει. Ἦδη δὲ ἐφοδι-
άσας τὸν ἀτόλον ἀνήχθη εἰς τὸ πέλαιος.

— Λαβὼν βεβαίως αὐστηροτάτας παρὰ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ
ὁδηγίας, προσέβηκεν ὁ Ἀνδρόνικος.

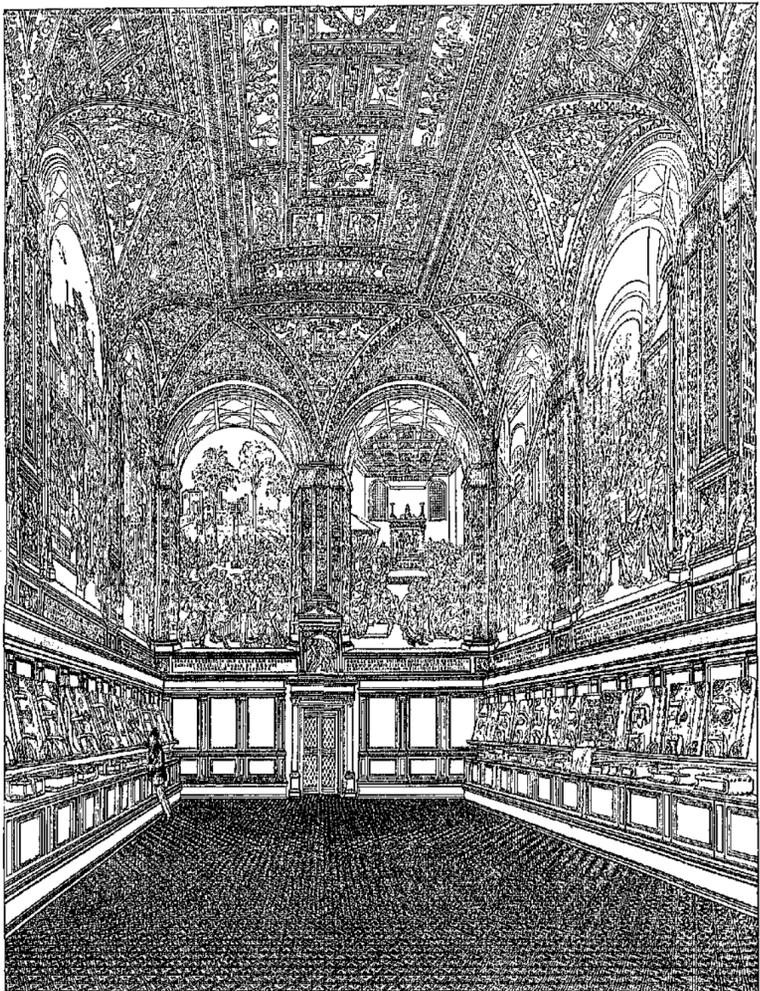
— Ἄς, διέκοψεν ὁ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ Ἀνδρόνικου καθή-
μενος Τρίφυγος, οὐδὲ διανοεῖται νὰ ἐκτελέσῃ.

— Τίς
οἶδε, Τρίφυ-
γε; εἶπεν ὁ
Ἀνδρόνικος
σεῖων τὴν
κεφαλὴν.
Εἰς τὰς δια-
βεβαίωσεις
τοῦ Κοντο-
στεφάνου
μεγάλῃ πε-
παύθησιν δὲν
ἔχω, διότι
εἶναι ἀνθρώ-
πος εἰς ἄ-
κρον φιλο-
χρήματος,
καὶ γνωστὸν
σοὶ εἶναι ὅτι
πολλοὺς διὰ
τῶν χρημά-
των ὁ πρω-
τοσεβαστὸς
εἰλκυσεν ἤ-
δη πρὸς τὸ
μέρος του.
Τίς ἐγγυά-
ται ἡμῖν, ὅτι
διὰ τοῦ μέ-
σου τούτου
δὲν ἐξηγά-
ρασε καὶ τοῦ
Κοντοστε-
φάνου τὴν
ἀφοσίωσιν
καὶ συνδρο-
μήν;

— Βεβαί-
ως ἠδύνατο
νὰ ἐξαγα-
ράσῃ αὐτὴν,
ἀπήνησεν ὁ
Τρίφυγος,
ἐὰν ἡ ἐξου-
σία τοῦ πρω-
τοσεβαστοῦ
ἦτο ἀκλόνη-
τος· ἀλλ' ὁ

Κοντοστεφάνος, καίτοι ἀγαπῶν τὰ χρήματα, εἶναι ἀρκούντως πω-
νήρως, ὥστε νὰ ἐνοήσῃ ὅτι δὲν τῷ συμφέρει νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ
τῶν ἄμων τοῦ οἰκοδόμημα ἐτοιμώροπον, τὸ ὅποιον ἐν τῇ πτώσει
τοῦ ἤθελε βεβαίως κατασυντρίψει καὶ αὐτόν.

— Ὅπως δὴποτε, εἶπε μετὰ τινος στιγμᾶς ὁ Ἀνδρόνικος·
τὸ πρᾶγμα ἐπὶ πολλὸ δὲν θέλει μείνει ἀμφίβολον. Γνωρίζετε ὅτι
προσεκαλέσαμεν τὸν Κοντοστεφάνον νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ
στρατόπεδον· καὶ ἂν μὲν ἔλθῃ, φανερὸν ὅτι ἐγκαταλείπει τὸν πρω-
τοσεβαστὸν εἰς τὴν τύχην του· ἄλλως ἐαυτὸν μόνον δέον νὰ αἰτι-
ασθῇ διὰ τὰς συνεπείας τῆς διαγωγῆς του.

Ἡ ΕΝ ΣΙΕΝΝῃ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— Μὴ λησμονεῖς, Ἀνδρόνικε, εἶπεν ὁ Ἄγιοχριστοφορίτης·
ὅτι εἰς θλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ ἐκορυφώθη πλέον ἢ κατὰ τὸ
πρωτοσεβαστοῦ ἀπέχθεια, καὶ πρὸς τούτους ὅτι πάντες οἱ ἀπὸ
στολοὶ ἡμῶν εὐπρόσδεκτον εὐρον παρὰ τῷ λαῷ τῆς πόλεως ἀνά-
σιν. Τοῦτο διευκολύνει μεγάλως τὴν θέσιν ἡμῶν καὶ τὰς παρα-
τέρω ἐνεργείας. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπίβουσι καὶ ἡ ἐσωτερικὴ στάσις
συμπρά-
τουσαι εἰς
σφαλίζουσα
ἡμῖν τὴν
Ὀριάμβου.

— Πρὸς
τοῦ τελειῶ-
ἀποτελέσ-
ματος οὐδὲ
λοιὸς ἀφ-
βάλλω, Σί-
φανε, εἶπ-
ὁ Ἀνδρό-
νικος, ἀλλ'
πύθου νὰ
πατήσω·
ταχύτερον
τὸ ἔδοξ-
τῆς πόλε-
εἶναι ἐν ἐμ-
ἀκράτητι
τοσοῦτον
ὥστε τὰ
παρεργασ-
νῆ στήρι-
μοὶ φαί-
ται αἰῶν.
Ναί, γὰρ
μου, ταν-
λειὸς ἀ-
θῶς τιμω-
εἶναι διὰ
νὰ ἴστω
ἐδῶ ἕως
ὅσον αὐτῆ
τῆς πόλε-
νὰ ἔλθῃ
πραγμα-
ποιήσῃ
τὰ λαμπ-
τερα ἔργα
μου, καὶ
φάσω διὰ
τῶν βασι-
λων τὸ πᾶ-
μα τῶν μ-
κροχρονί-
μου εἰς

δων, καὶ νὰ μὲν ἄπρακτος. Εἶμαι πρεσβύτερος σοῦ, Στέφ-
ανε, καὶ ὅμως τὸ αἷμά μου βέβηκεν ὑπερβατικώτερον τοῦ σοῦ εἰς τὴν
φλέβας μου. Σὺ εἶσαι ἀλλόκοτος ἄνθρωπος· ἐνώπιον τῶν συμ-
δαιωτέρων τοῦ βίου περιστάσεων φαίνεσαι ψυχρὸς καὶ ἀπαθής. Ὅ-
τιοῦτος δὲν εἶσαι, περὶ τούτου ἔχω ἀποδείξεις πολλὰς· ἀλλ' ὅ-
τι ἔχεις φυσικὴν τινὰ ὑπομονήν, ἐσωτερικὴν τινὰ ἡρεμίαν, ἣν οὐ
κατορῶν νὰ κλονίσῃ.

— Φοβοῦμαι τὸ ἀνήσυχον τοῦ χαρακῆρος, ἀπήνησεν ὁ
Ἄγιοχριστοφορίτης· φοβοῦμαι τὰ ἄλματα τῆς καρδίας, προση-
χούσης τῆς κεφαλῆς. Καλὸν ἢ καρδία νὰ ὑποτάσσεται πάν-
τῳ.

τῇ κεφαλῇ. Ἀνήκω, Ἀνδρόνικε, εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀρχαίων
ἐκείνων φιλοσόφων, οἵτινες ὀρίζουσιν ὡς ἔδραν τῆς φυγῆς τὸν ἐγ-
κέφαλον. Ἡ κεφαλὴ εἶναι δι' ἐμὲ ἀρχὴ καὶ πηγὴ πάσης ἐνεργείας.
Τῆς καρδίας αἱ ὁρμαὶ εἶναι συνήθως ἀπατηλαί, καὶ ἀλλοίμονον εἰς
τὸν ἀνθρώπον, ὅστις μόνον τῆς καρδίας του ἀκολουθεῖ τὰς ἐμπνεύ-
σεις καὶ ὁδηγίας!

— Εἶσαι,
Στέφανε, εἶ-
πε μειδιῶν
ὁ Ἀνδρόνι-
κος, ἀνθρώ-
πος πρακ-
τικός. Βλέ-
πεις δὲ ὅτι
σ' ἐνωῶ καὶ
ὅτι τὴν γνώ-
μην σου
πάντοτε ἐ-
πιζητῶ καὶ
σέβομαι, δι-
ότι γνωρίζω
ὅτι ἡ γνώμη
σου εἶναι ἀ-
ποτέλεσμα
σκέψεως ἐμ-
βριθοῦς. Ἐ-
γὼ δυστυ-
χῶς πολλὰς
κις παρασύ-
ρημαι ὑπὸ
τῆς καρδίας,
προσέβηκεν
ὁ Ἀνδρόνι-
κος· θαθὼν
ἀρεῖς στε-
ναγμῶν καὶ
ρίβας ἐπὶ
τῶν συντρέ-
φον του
θλέμμα, ἐν
ᾧ ὑπῆρχεν
ἀπεικονι-
σμένη κα-
θαρώς ἡ
ὕποκρισία.
Τοιοῦτον μ'
ἐπλασεν ἡ
φύσις. —
Πλὴν ἂς ἐ-
πανέλθωμεν
εἰς τὸ προ-
κείμενον, εἶ-
πε μετὰ βρα-
χείαν παύ-
σιν, θέτων τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ χάρτου τῆς πόλεως.
Κέντρον κατάλληλον διὰ τὰς ἐν τῇ πόλει ἐνεργείας ἡμῶν θεωρῶ
τὴν πλατείαν τοῦ Ἰπποδromoῦ, καὶ περὶ τούτου χθὲς ἀκόμη ἀμι-
λησα ἐν ἐκτάσει μετὰ τοῦ Τρίφυγου, ὅστις συμμερίζεται τὴν γνώ-
μην μου.

— Ἐγὼ ὅμως, Ἀνδρόνικε, δὲν τὴν συμμερίζομαι, εἶπεν ὁ
Ἄγιοχριστοφορίτης· διότι σκεφθεὶς ἄριμος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-
του εὐρον ὅτι τὸ φυσικώτερον καὶ ἀσφαλῆστερον ἡμῶν κέντρον
εἶναι ἡ εὐρύχωρος πλατεία τοῦ Αἰγυοσταίου, ἢ πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς
Ἁγίας Σοφίας. Ἡ πλατεία αὕτη εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἡ καρδία

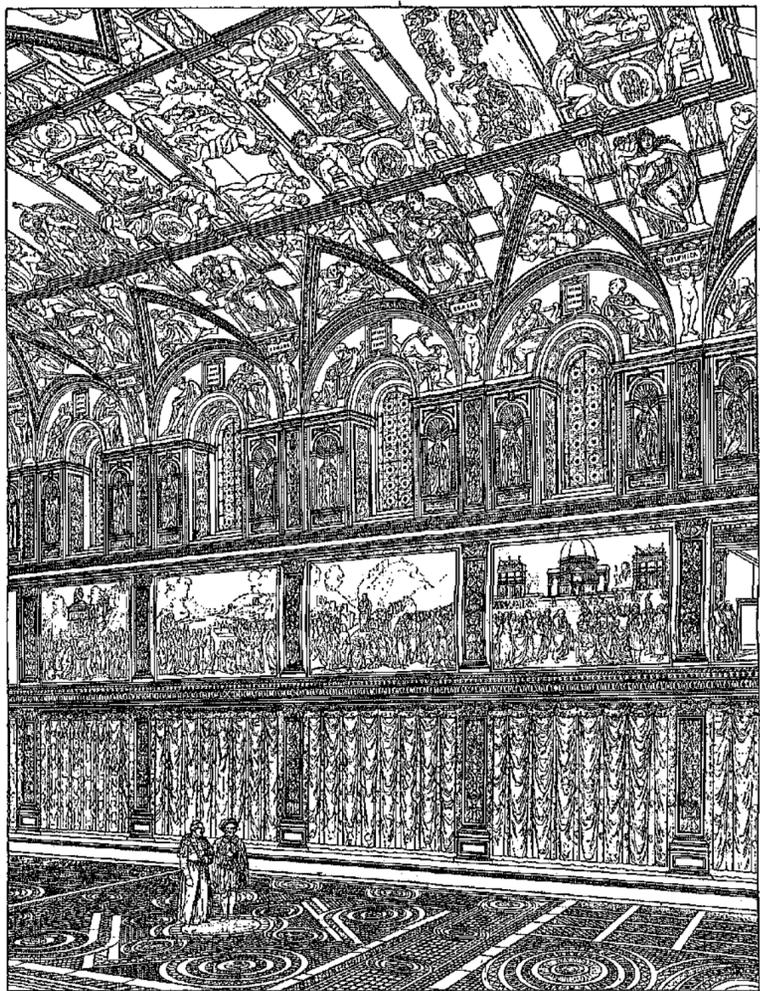
τῆς πόλεως, διότι ἐξ αὐτῆς μεταδίδεται διὰ τῶν διαφόρων
ὁδῶν, ὡς δι' ἀρτηριῶν, ἡ δὴ κίνησις καὶ ζωὴ. Κατέχοντες τὸ
κέντρον τοῦτο ἐξουσιάζομεν τὰ ἄλλα. Ἐκτὸς τούτου ἔχομεν θέσιν
ὄχι μόνον ἐν αὐτῇ τῇ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἥς οἱ τοῖχοι εἶναι
ἀκλόνητοι καὶ αἱ πόλαι ἀπόρητοι. Πρόσβες δὲ, ὅτι πρὸ χειρὸν
ἡσυχίαν ἔχομεν τὸν ναὸν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας . . .

— Τὴν ὁ-
πόθεσιν τῆς
ἀποτυχίας
οὐδέποτε
λαμβάνω ὑπ'
ὄψιν, διέκο-
ψεν ὁ Ἀν-
δρόνικος· ζω-
ηρῶς ἐγει-
ρόμενος.

— Καὶ ὁ-
μως, ἀπήν-
τησεν ἡσύ-
χως ὁ Ἄγιο-
χριστοφορί-
της, ὁ θε-
λων νὰ ἐξα-
σφαλισθῇ τὴν
ἐπιτυχίαν
πρέπει ἐκά-
στοτε νὰ
λαμβάνῃ ὑπ'
ὄψιν καὶ τὴν
ἀποτυχίαν.
Ὅσοι ὁδοὶ εἶ-
ναι, ὅτι ἐξ
θλων ἰσῶν
τῆς πόλεως
συνοικίωσιν ἡ
συνοικία τῆς
Ἁγίας Σο-
φίας περιέ-
χει τοὺς τολ-
μηροτέρους
πολίτας καὶ
τοὺς ἀσπον-
δοτέρους τοῦ
πρωτοσεβα-
στοῦ ἔγ-
γορούς. Ἐν-
νοεῖς τώρα,
Ἀνδρόνικε,
τὸ σπουδαῖ-
ον τῆς θέ-
σεως;

— Μ' ἐ-
πεισας, Στέ-
φανε, ἀπήν-
τησεν ὁ Ἀνδρόνικος μετὰ τινος στιγμᾶς· μ' ἐπεισας καὶ τάσσομαι
πρὸς τὴν γνώμην σου. Ἡ πλατεία τοῦ Αἰγυοσταίου πρέπει νὰ
γείνη τὸ κεντρικὸν ἡμῶν σημεῖον. Νῦν δὲ δεξέσασθε ὅποια
ἔσεται ἡ περαιτέρω ἡμῶν πορεία.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΤΟ ΕΝ ΡΩΜῃ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΣΙΣΤΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ,

λατροῦ.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 1880.

Ἀνέγνωμεν κατ' αὐτὰς βιβλίον, τὸ ὅποιον ἀπὸ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐπισημοτέρων ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν περιγραφήν χάραν καλῆν, χάραν προσφιλέην, ἥτις μετ' οὐ πολλὴν ὀρισιμῶς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς μετὰ τῆς γῆς, ἐνοῦται, καὶ διὰ τὴν εἶναι γεγραμμένην μετὰ πολλῆς τῆς γλαυφότητος καὶ εὐκρισίας, καὶ ἀνακαυθεῖν ἐν πολλοῖς ἐσφαλμέναις ἔξωθεν περιηγητῶν δοξασίας καὶ γνώμης.

Τὸ βιβλίον τοῦτο φέρει τίτλον "Θεσσαλία", ἐμφαίνοντα τὸ περιεχόμενον συγγραφέως δὲ αὐτοῦ εἶναι ὁ λατρός Κύριος Νικόλαος Γεωργιάδης. Ἔχοντες τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ περιγραφή μιᾶς οἰκισθῆσασιν χώρας ὅπως μόνον εἶναι κατὰ πάντα πιστὴ καὶ ἀκριβής, ἔστιν γίνεσθαι κατὰ συγγραφέως, ἀνήσυχτος καὶ ἐκ τῆς γενήσεως καὶ ἐκ τῶν οὐκ ἀνεπισημοτέρων αὐτοῦ παραδόσεων εἰς τὴν χώραν ταύτην. Ὁ Κύριος Γεωργιάδης εἶναι Θεσσαλὸς τὴν πατρίδα, ἐπισημῶς εἶναι δ' ἡμᾶς καλῶς διηγεῖται εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἄλλὰ, περὶ τοῦτο ὁ ἀναγνώστης δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς μαρτυρίας ἡμῶν· δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὅμοιαι ἀνάγκη ὅλγας μόνον σαφέως. Οὐδὲν τὸ ἀμφίβολον ἐν τῇ ἐκδόσει, οὐδὲν τὸ θετικῶς ἢ ἐπιτακτικῶς ἐν τῇ περιγραφῇ. Ἡ γλῶσσα βρεῖ ὀμαλὴ καὶ φυσικὴ, ὡς βρεῖται ἡμεῖς, οὐ τὰ καθαρὰ καὶ διαυγῆ ὅμοια ἀπεριποίηται ἡμῖν νὰ διδόμενα καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐν τῇ βιβλίῳ αὐτοῦ λιθάρου. Παντὸς δ' ἐπαίνοιο εἶναι ἄξιον ὁ συγγραφεὺς, ἀναδύσθαι τὰ χωρία τῶν ἀρχαίων, ἔσθαι περὶ τῆς πατρῴας τοῦ γίνεσθαι λόγος, καὶ ἀναγνῶντας συνάμα καὶ τοὺς νεωτέρους περιηγητὰς, οἵτινες περὶ τῆς χώρας ταύτης ἐγραψάν. Αἱ μελέται αὐταί, συνδυασόμενα μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων καὶ ἀντιλήψεων, ἀπέτελεσαν τὸ πλείστον λόγου ἔξωθεν ἀνῆλθον, τὸ ὅποιον ἐν σελίδ. 312 εἰς 8^{ον} σχῆμα προσφέρεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν.

Ἐπισημοτέρως νὰ δώσωμεν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς προκειμένης πραγματικῆς καὶ εἰς τοὺς μνηστῆρας ἀναγινώσκοντας αὐτὴν, παραπέτομεν τὸ χωρίον, τὸ πραγματικῶς ἐπισημῶς περὶ τῆς σημερινῆς πόλεως Λαρίσης.

Τὸ βιβλίον διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει τὴν χωρογραφίαν (ὄρη, πεταροί, λίμναι, πεδιάδες), τὸ δευτέρον δὲ τὴν ἱστορίαν (ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον), καὶ τὸ τρίτον τῆς τοπογραφίαν, διηρημένην εἰς πέντε κεφάλαια. Μαγνησία (ἐπαρχία Βάλου καὶ Ἀργαῖς), Πελασγιώτις, Ἐσθιωτίς, Θεσσαλιώτις (ἐπαρχία Καρδίτσας, Φερράλων καὶ Δομοκού) καὶ Φθιώτις (ἐπαρχία Ἀλμυροῦ).

Ἰσοῦ καὶ πᾶσι περιγράφεται ἐν σελ. 245 καὶ ἐξ ἡ Λαρίσης.

Ἡ σημερινὴ πόλις, ὅσα πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας, εἶναι ἀσχηρὸν καὶ ἡ πολυπληθεστάτη, πλουσιωτέρα καὶ ἀποικιοτικτέρα πόλις αὐτῆς. Καίμην, κατὰ τὸν Πουκεβίλ, ὑπὸ τὸν ἀραιότατον ὠρανὸν τῆς γῆραιας Εὐρώπης, περιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ εὐφορωτάτου Θεσσαλικῶν πεδίου, διαπευμένη ὑπὸ τῆς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου καταπερσμένης ἀδρας καὶ ἐπισκαιομένη ὑπὸ τῶν κορυφῶν τῆς Ὀσσης, ἀναβραμένη δὲ ὑπὸ τῶν ὀρέων τοῦ ἀργυροῦδου Πηνειοῦ ἡδονατοῦ ἡ πόλις αὕτη νὰ ἦναι μίαν τῶν καλλίστων πόλεων τῆς Εὐρώπης, ἀνὰ πρὸς τὴν φεῖαν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς καὶ νεώ-

τερος πολιτικῆς καὶ ἡ νεωτέρα βιομηχανία. Καὶ διατηρεῖται μὲν καὶ σήμερον ἡ καλλονὴ τῆς περιβαλλούσης αὐτὴν φύσεως καὶ σπανίως δύναται εἶναι γὰρ ἐπιτόχη βελτικωτέρου καὶ μαγευτικωτέρου ὄντος τοῦ ἐκ τῆς ἀκαρπώσεως τῆς Λαρίσης ἀναπτυσσόμενου ὑπὸ τὰ ἔμματα τῶν θεατῶν, ἀλλ' αἱ εὐκαταὶ οἰκίαι καὶ αἱ ἐπισημοτέραι πλατεῖαι καὶ τὰ γυμνάσια καὶ τὰ ἰπποδρόμια δὲν παρατηροῦνται ἐν τῇ πενήτῳ καὶ ἀκαθάρτῳ σημερινῇ πόλει. Τὴν θέαν τῶν τελευταίων καταχρῶνται ἐλάσεις καὶ βορβορώδεις ἐκτάσεις, ἀποπένοσαι τὴν νόσον καὶ τὴν καχεξίαν εἰς τοὺς περιοίκους· πλουθικταὶ δὲ καὶ πενήτῳ οἰκίαι, καίμηναι ἐπὶ στενῶν καὶ οὐκαλῶν ὁδῶν, ἀποτελοῦσι τὴν σημερινὴν πόλιν, τῆς ὅποιαις ὁ πληθυσμὸς συνιστάμενος ἐξ Ὀθωμανῶν, Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων, ἀνέρχεται εἰς 20,000 περίπου. Καὶ ὁ μὲν τουρκικὸς πληθυσμὸς, ὃν πρότερον πολυπληθέστερος, ὡς εἰκάζεται ἐκ πολλῶν τζωμιῶν, εὐρισκόμενον νῦν ἐν χριστιανικῆς συνοικίας, ἀριθμοὶ σήμερον 12,000 ψυχῶν, ὑπερτερῶν οὐκ αἰνῶν τὸν πληθυσμὸν τῶν ὅσο ἄλλων φυλῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ὑπερτερῶν οἱ Ἰούδοι, καὶ πολλοὶ τούτων εἶναι μεγάλοι γεωκλήματα: ἄλλοι δὲ μὴ ἔχοντες ἰδιοκτησίας διατελοῦσιν εἰς δημοσίας θέσεις, ὀλίγοι δὲ τινες ματῶν τῆς πόλεως καὶ ἐμπόριον. Τὰ ἐν τῇ Λαρίσῃ τουρκικὰ ταμῆναι εἰς 27, τῶν ὅποιον ὁ λευκοὶ μεταρῆδες ἐμποιοῦσιν εὐχάριστον ἐντόπιον εἰς τὸν μακρότερον ἠεμίονον τῆν Λαρίσαν· καὶ τινες μὲν τούτων ἰδρύθησαν ἐκ θεμελιῶν μετὰ τὴν κατάκτησιν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων κτηρίων, ἔτερα δὲ τινες μεταπονήθησαν ἐκ χριστιανικῶν ναῶν· διὰ καὶ εἰς ἅπαντα σχεδὸν ἀνευρίσκονται σπάνουλα κίονων, κιονόκρανα καὶ μάρμαρα μεγάλα, ἀποτελοῦντα καὶ νῦν τὸ κρηπίδιον τῶν τουρκικῶν ταμῆναι. Ἐν τῇ δ' αὐτῶν παρατηροῦνται εἰσέτι οἱ πρῶτοι ἀπὸ τῆς Ἀραβικῆς ἰστορίας οἱ τόσῳ περιήγητοι κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν, ὡς λόγον χάριν κατὰ τὸ ὑπερκαίμενον τοῦ Πηνειοῦ τέμενος τοῦ Χασάν Βέη παρατηροῦνται τέσσαρες τοιοῦτοι καὶ εἰς τινὰ ἄλλα. Ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς τῆς Λαρίσης διατελεῖ εἰς μεγάλῳ ἀριθμῶν, καὶ μόνον ἐσχάτως ἐλήθη μικρὰ πρόνοια περὶ δευτέρας ἐκπαιδεύσεως τῶν τε ἄρρένων καὶ τῶν κορασίων διὰ τῆς ἰδρύσεως σχολείου τουρκικοῦ (ἐν ᾧ διδάσκονται στοιχίᾳ ἱστορίας, Γεωγραφίας καὶ Ἀριθμητικῆς), καὶ ἀναλόγου καθ' ἑκάστην πόλιν. Ὁ δὲ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, συνοικισθεὶς ἐνταῦθα κατὰ τὸ πλείστον ἐκ τῶν Ἀργαίων, τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης καὶ τινῶν ἄλλων μερῶν, ἀναδύεται εἰς 6,000 κατοικῶν εἰς πέντε χωρικομέναις συνοικίας, ἐξ ὧν αἱ μὲν τέσσαρες κέντρα περὶ τῶν τουρκικῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ὄρῃ τοῦ Πηνειοῦ, ἡ δὲ πέμπτη κέντρα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾷ ὄρῃ, ἐνοχυμένη μετὰ τῆς λοιπῆς πόλεως διὰ δωδεκατόξου γεφύρας, κτίσματος βυζαντινοῦ, ἀνακαινοσθέντος ὑπὸ τοῦ Χασάν Βέη, υἱοῦ τοῦ Τουρσχαν Βέη, κατὰ τινὰ ἐν τῷ ἠμῶν μῶν τῆς ἀνατολικῆς τουρκικῆς ἐπιγραφῆν. Ἐκείστη δὲ τῶν ἑλληνικῶν συνοικιῶν ἔχει ἀπὸ τινος χρόνου ἴδιον ναὸν καὶ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον καὶ πᾶσι ὁμοῦ κοινὸν παρθεναγωγεῖον καὶ ἑλληνικὸν σχολεῖον. Κατὰ δὲ τὸ 1873 οἱ Λαρισσαῖοι, κατακληθέντες ὑπὸ αἰφνιδίῳ ἐνθουσιασμῷ, ὑπεκαίμενον καὶ ὑπὸ τοῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἰωακείμ, χωρὶς νὰ ἀναμετρήσῃσι τὰς χρηματικὰς δυνάμεις τῶν καὶ τῶν λοιπῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενας περιστάσεις, προέβησαν εἰς τοιοπόμῳ γυμνασίῳ· ἀλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς γαυρῶς παρήλθε, τὰ μέσα ἐξητληθήσαν, καὶ δὲ κίριον ἔμεινε ἡμιτελές, δετήμα τῆς ἐπιτολίου οὐκ ἔστιν καὶ τῆς ἐπιτολίου ἀποφάσεως τῶν κατοικῶν. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Λαρίσης,

ἐκτὸς τῶν διαφόρων τεχνῶν, ἐνεργεῖ καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς τῆς πλείους, ὑπερπρότερον ἢ τὸ ἐπισημοτέρου, καθότι τὸ πλείστον τῆς βιομηχανίας ἐνταῦθα ἡγήσατο τὰ ἀποικιακὰ καὶ ἡ βιομηχανήματα τῆς Εὐρώπης, ἐν ᾗ τῆς ἐπισημοτέρου καὶ ἔτερα κέντρα ἐμπορικὰ κατὰ τὴν πεδιάδα. Ὁ δὲ ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς ἀναδύεται εἰς 3,000· σύμμερῶν καὶ πλουτῶν ἄλλοτε, εἰς τῆν ἐνδοστάτην ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων. Διηγεῖται κίριον καὶ ἄσπασαν τὴν Λαρίσαν ἐκ λόγου εἶναι τὸ μνημονεύθην ἡμιτελῆς γυμνασίον καὶ τὸ δικαστήριον, ὑπερ, καίμηνον ἐν τῇ πόλει τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκτασις τῆς πόλεως, εἰς ἀληθῆς κόσμῳ αὐτῆς. Ἡ οἰκία αὐτῆς, μονόροφον καὶ πλουθικῶν, καίχουσαν, ἰδίως αἱ τουρκικαί, ὡς ἐκ τῆς διαμετρῆσεως αὐτῶν εἰς ἀνθρωπίνην καὶ γυναικῶν, εὐραία ἐκτάσεις· διὰ τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὰ μεταῖθ οὐ οἰκίῳ μεγάλα κενὰ διαστήματα ἢ ἔκ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ CANAL-STR. 3. LEIPZIG.

für Familien und Lesecirfel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

Probe-Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Expedition der Illustrierten Zeitung in Leipzig.

ΕΣΠΕΡΟΣ

σύγγραμμα περιοδικόν μετ' εικόνων δις τῷ μηνί ἐκδιδόμενον ἐν ΑΕΙΨΙΑΙ.

Διηγήματα. — Ποίησις. — Αρχαιολογικά. — Αναμνήσεις. — Γεωγραφικά. — Πολιτικά ἐπισημείωσις. — Βιβλιοκρισίαι. — Διάφορα.

Τιμὴ ἑτήσια προπληρωμένη Φράγκα 40.
Διὰ τὴν Γερμανίαν μάρκ. 32. Διὰ τὴν Ἑλλάδα μάρκ. 16 ἄρ.
Ὁ ἑσπερος κίμεται καθ' ἡμέραν ταχυρ. τίλου.
Διεύθυνσις: CANAL-STRASSE 3. LEIPZIG.

Haasenstein & Vogler.

Γραφεῖον δημοσιεύσεων

ΕΝ ΑΕΙΨΙΑΙ

καὶ ἐν ταῖς σημαντικαῖς πόλεσι τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΟΝ

πάντων τῶν γραφῶν τοῦτου αἵους. Ταχίστην ἐπέλευσιν πάσης παραγγελίας δι' ἅλας τὰς ἡμετέρας τοῦ κόσμου καθ' ἡμετέραν διακίρησιν.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΠΙ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ.

Zu beziehen durch alle Buchhandlungen

Polychrome Meisterwerke der monumentalen Kunst in Italien.

Veranstaltet von Herrsch. H. Höpfer in Hannover. In Preußen 200 M. Ein Blatt kostet 18 M.

Ein künstlerisch ausgeführtes Prachtwerk in Farbendruck. In Ausstatt. gelbeses Holz. Größe 12 der Feinheitsleistung. Monumente Malerei (Stadl. Kapelle, Rathhof, hohe Loggien, Peterskirche in Rom, Saal des Dogenpalastes in Venedig, Bibliothek in Siena, Dom von Orvieto etc.) umfassend.

LEIPZIG. Baumgärtner's Buchhandlung.

Für Literaturfreunde!

Unter dem Titel: **LITERARISCHER MERKUR** erscheint seit October v. J. monatlich zweimal ein vornehm ausgestattetes **kritisches Organ der populär-wissenschaftlichen Literatur.** Dasselbe bringt neben fesselnden Essays über die verschiedensten literarisch interessanten Ereignisse unparteiische Besprechungen beachtenswerther Erscheinungen der Philosophie, Naturwissenschaften, Geschichte (einschl. Kunst-, Literatur- und Kulturgeschichte), Länder- und Völkerkunde, sowie der Schönen Wissenschaften. Ausserdem enthält jede Nummer ein fortlaufendes, systematisches Verzeichnis der auf folgenden Gebieten in den letzten 14 Tagen erschienenen Neuigkeiten — und zwar aus der deutschen Literatur vollständig, aus der englischen und französischen soweit dieselben für Deutschland von Interesse sind.

Literaturgeschichte. Bibliographie. Sammelwerke.	Neuere Sprachen. Altdeutsche Literatur. Geschichte u. deren Hilfswissenschaften.
Theologie und Philosophie.	Länder und Völkerkunde. Reisen. Kriegswissenschaft. Pferdekunde.
Rechts- und Staatswissenschaft. Politik. Statistik. Verkehrswesen.	Erw. und Gewerkskunde. Maschinenwesen. Handlungswissenschaft.
Medizin. Thierheilkunde.	Hand-, Land- und Forstwirtschaft.
Naturwissenschaften. Pharmazie.	Belletristik.
Mathematik. Astronomie.	Schöne Künste. Prachtwerke.
Erziehung- und Unterrichtswesen.	
Philologie. Orientalia.	

Der „Literarische Merkur“ ist also für jede Bibliothek wie für jeden Privatmann, welcher für die literarischen Neuigkeiten eines oder mehrerer der oben bezeichneten Gebiete ein Interesse hat, von Wichtigkeit.

Zu beziehen durch jede Sortimentsbuchhandlung oder franco von der unterzeichneten Verlagsbuchhandlung zum Preise von 75 Pf. pro Quartal.

Die Verlagsbuchhandlung von Franz Neugebauer in Berlin, W.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιούμεν τοῖς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Κυρίαις συνδρομηταῖς τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ, διὰ τὴν ἐπιστάσιον τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀνετέθη τῷ

Κυρίῳ Δημητρίῳ Ἀ. Κορυμιάδῃ.

Ἡ ἐν ΑΙΓΥΠΤῶ ἐπιστάσιον τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἀνετέθη τῷ ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

Κυρίῳ ΠΕΤΡῶ ΣΑΡΑΝΤΗ (Βιβλιοπωλετὸν "ὁ Φοῖνιξ").

Ἡ ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῆ ἐπιστάσιον τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ

ἀνετέθη τῷ διδλωπώλῃ Κυρίῳ GRASSO.

Solchen erschien und ist durch alle Postanstalten des Weltpostvereins für das Vierteljahrs-Abonnement von 1 Mark zu beziehen:

WELTPOST. ΠΑΥΚΟΣΜΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ.

Blätter

für deutsche Auswanderung, Colonisation und Weltverkehr. 1. Heft.

Neue illustrierte vierteljährliche Monatschrift zur Unterhaltung und Belehrung.

Herausgeber: Richard Tesner, Leipzig. — Mitarbeiter u. A.: Dr. C. Beyer, Stuttgart. — Oberst Otto von Corvin, Leipzig. — Hans Erdmann, Leipzig. — Pastor Dr. Grundmann, Merse. — Ernst Hagen, Leipzig. — Max Horwitz, Berlin. — Dr. J. Pevsner, Leipzig. — Ministerialrath Dr. Karl von Scherzer. — Ernst von Weber, Dresden. — A. Woldt, Berlin. — Heinrich Dr. von Zoller, Stuttgart etc.

Inhalt: Garfield, Präsident der Vereinigten Staaten (mit Bild). — Der Auswanderungsstrom von der Heimath bis New-York (enthaltend wichtige Winke u. Rathschläge für Auswanderer). — Weltverkehr. — Religionsfreiheit und Religionsfrieden in den Verein. Staaten. — Die Deutschen in Griechenland. — Amerikanische Städtebilder I: St. Louis (mit Bild). — Echo aus allen Welttheilen. — Weltmarkt etc. etc.

Durch alle Buchhandlungen zu beziehen und direct vom Weltpost-Verlag, Leipzig.

Ο ΕΚΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἐκτυπῶνται 50 μέγεθ. 150 καὶ καὶ ἐπὶ μέγεθ. καὶ διὰ τῶν τιμητικῶν ἡρώδων (Huber) μετὰ διὰ ἀξίως, διὰ πλείους πληροφορίας καὶ διὰ μὲν ἀνεπιθύτων εἰς τὴν γραφεῖον τοῦ Ἐκατογράφου (Λονδῶν, 135 Cheapside) ἢ πρὸς τοὺς Κ. καὶ ἀδελφοὺς Μαρτίνου εἰς Ἀθήνας.

THE HEKTOGRAPH

(ὁ Ἐκατογράφος) is still unrivalled in obtaining 50 to 150 Duplicates in indelible black and various colors inks. (Huber's Prize medals.) Write particulars and specimens. Hektograph Depot 135 Cheapside, London, or Messrs Martin Brothers, Athens.

Συντάκτης: Δρ. Γ. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΑΕΙΨΙΑΙ. CANAL-STR. 3.

Χαρτοπωλείον: Β. ΣΠΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ καὶ Αεΐψια. — Τύποι: Γ. ΔΡΟΙΤΟΥΑΙΝΟΥ ἐν Αεΐψια.